

RAKENNUSOHJE

•
MATTI HAGELBERG
RIIKKA ALA-HARJA

•
B.E.M. # 19

KUSTANNUSLIIKE HANS NISSEN

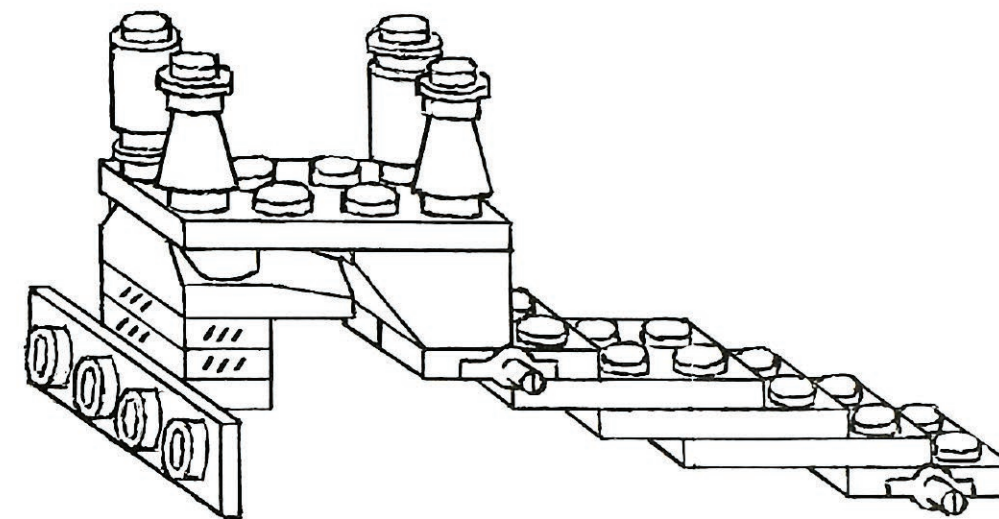
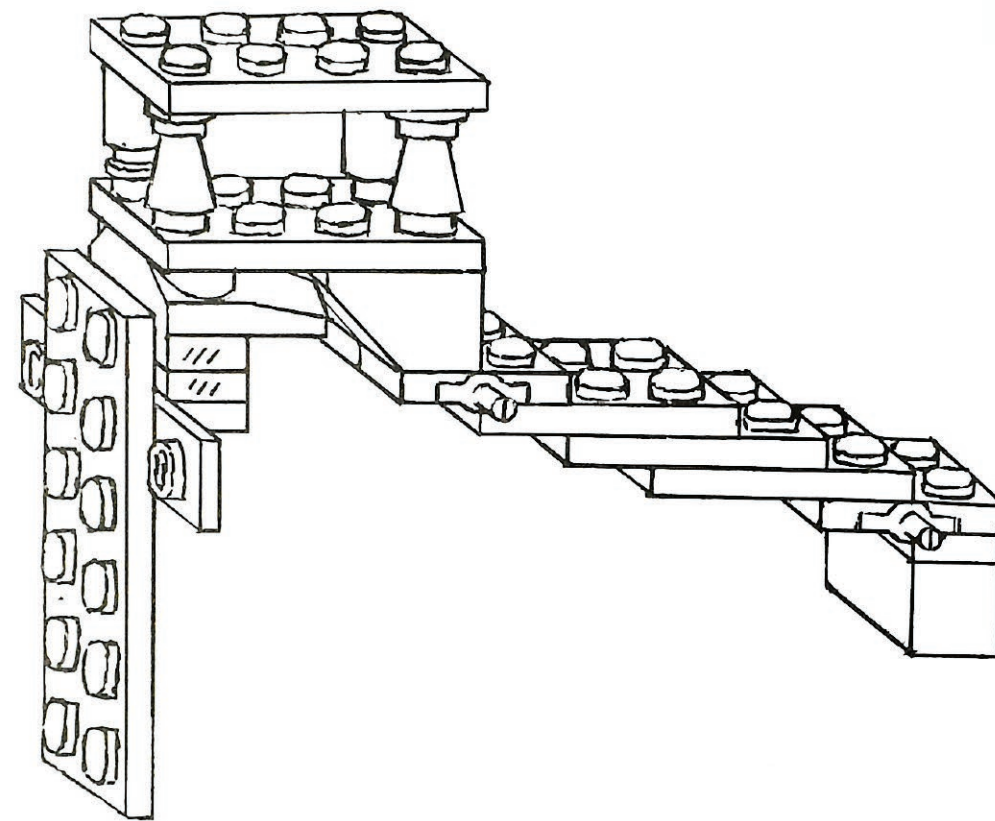
RAKENNUSOHJE

•

MATTI HAGELBERG
RIIKKA ALA-HARJA

•

B.E.M. # 19

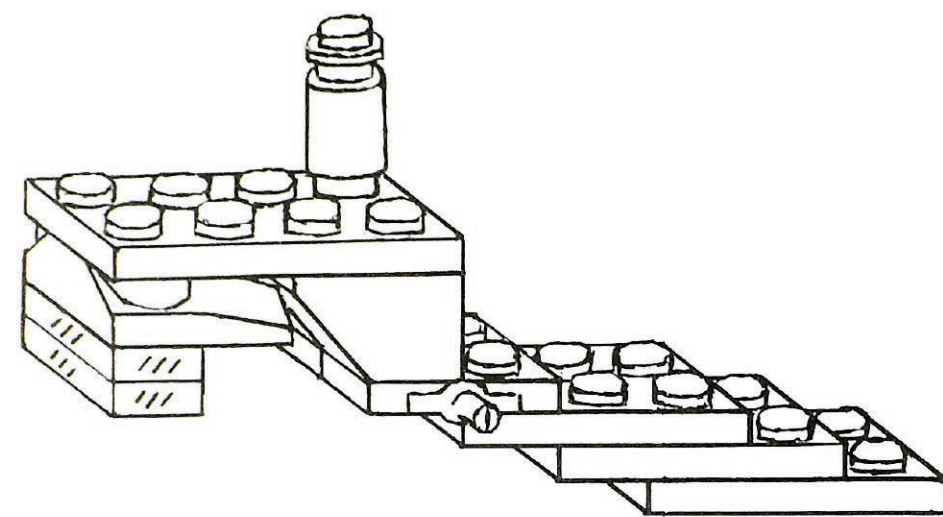

Rakennusohje
B.E.M. #19

Teksti: Riikka Ala-Harja
Kuvat: Matti Hagelberg
Tekninen avustus: Mishka Hagelberg (s. 30-61) ja Riikka Ala-Harja (s. 86-111)
Skannaus ja kuvankäsittely: Hans Nissen
Taitto: Nissen & Hagelberg

Riikka Ala-Harja kiittää Riina Katajavuorta, Markku Pääskystä, Tarja Roinilaa,
Teppo Sillantausta sekä Valtion kirjallisuustoimikuntaa.
Matti Hagelberg kiittää Ville Hagelbergiä, Valtion muotoilutoimikuntaa sekä
Asso ChiFouMia.

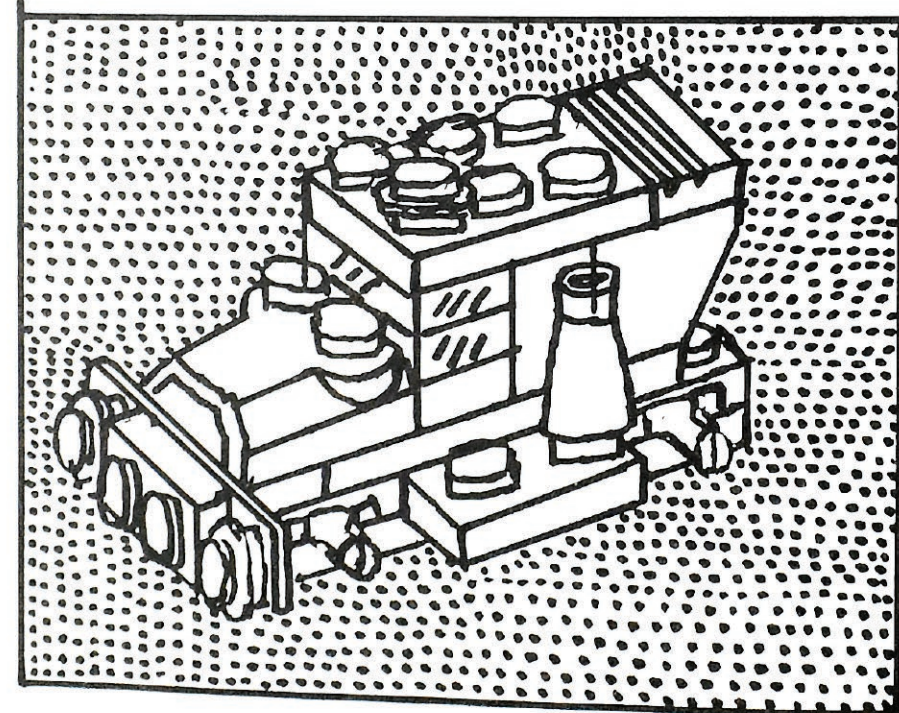
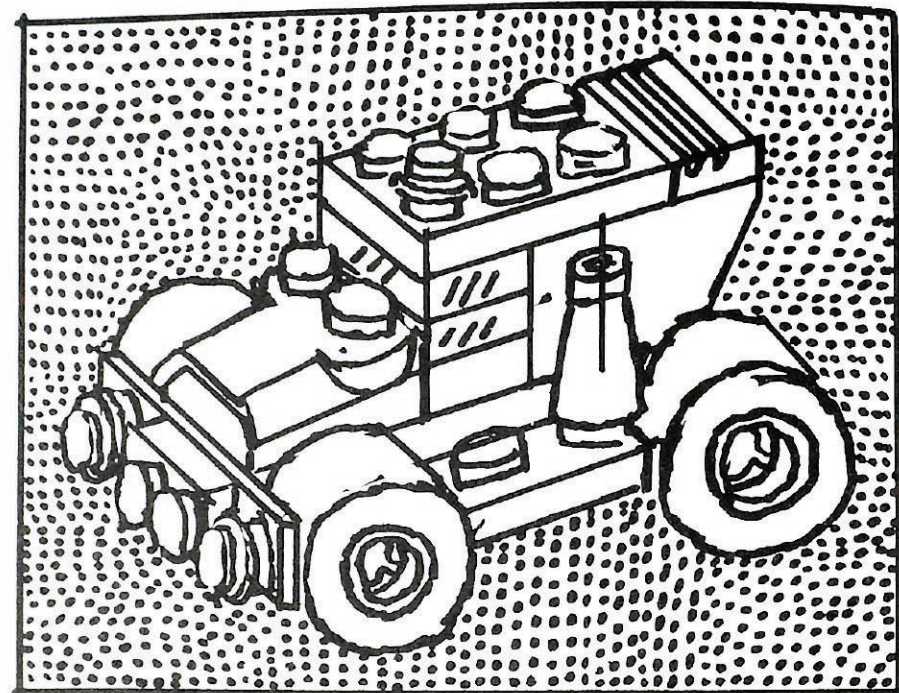
ISBN 978-952-6646-00-8
Painopaikka: Otavan Kirjapaino Oy, Keuruu 2012
Kustannusliike Hans Nissen 2012

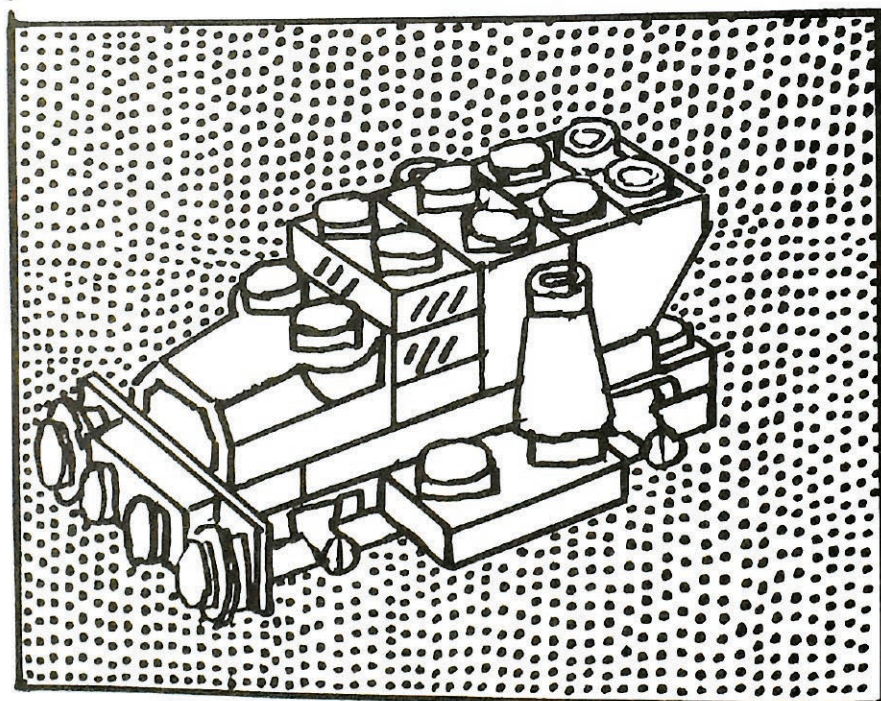
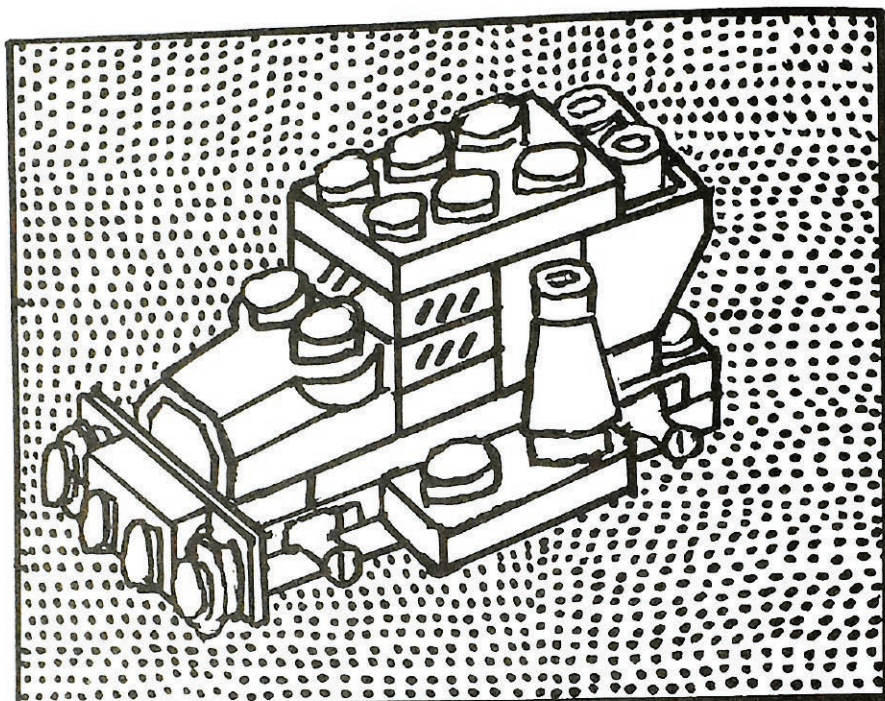
RAKENNUSOHJE

Astun Ranskan ensimmäiseen vapautettuun kahvilaan ja täytän lottokupongin.
Ihailen yhden miehen leukaperiä.

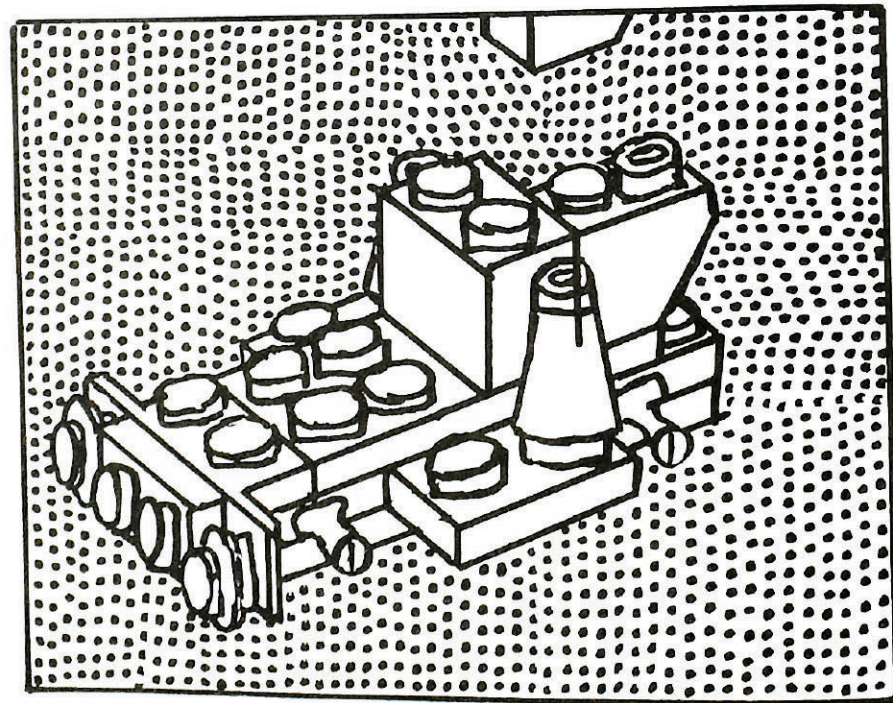
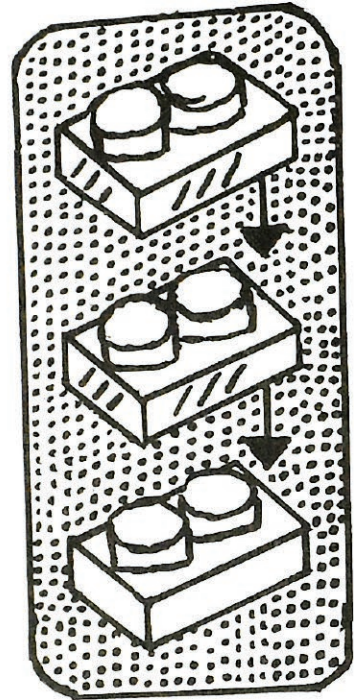

Yöllä näin unta, että väkipakolla otin jonkun enkä tiennyt minkä.

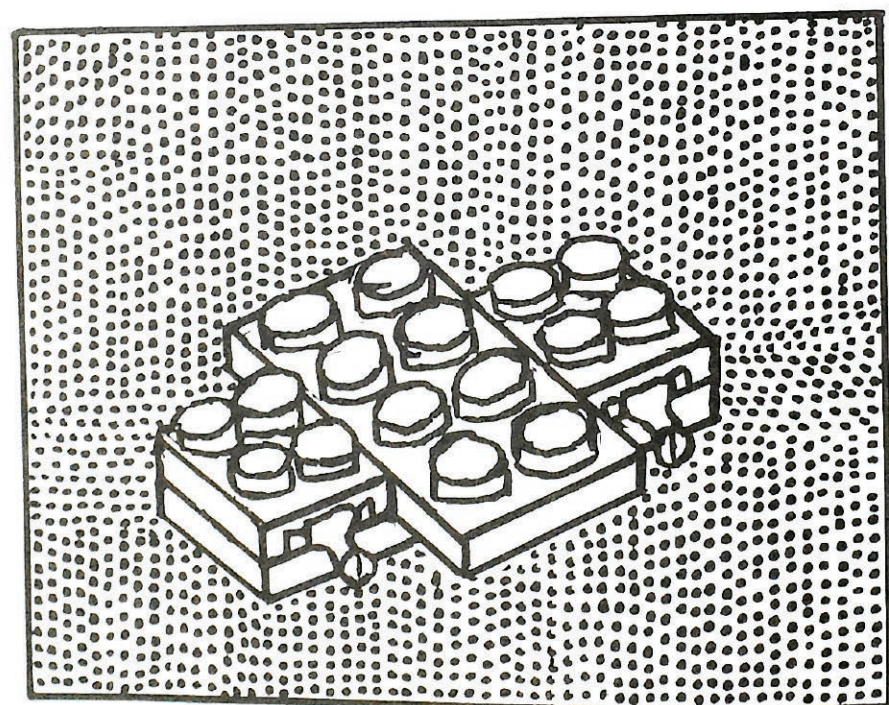
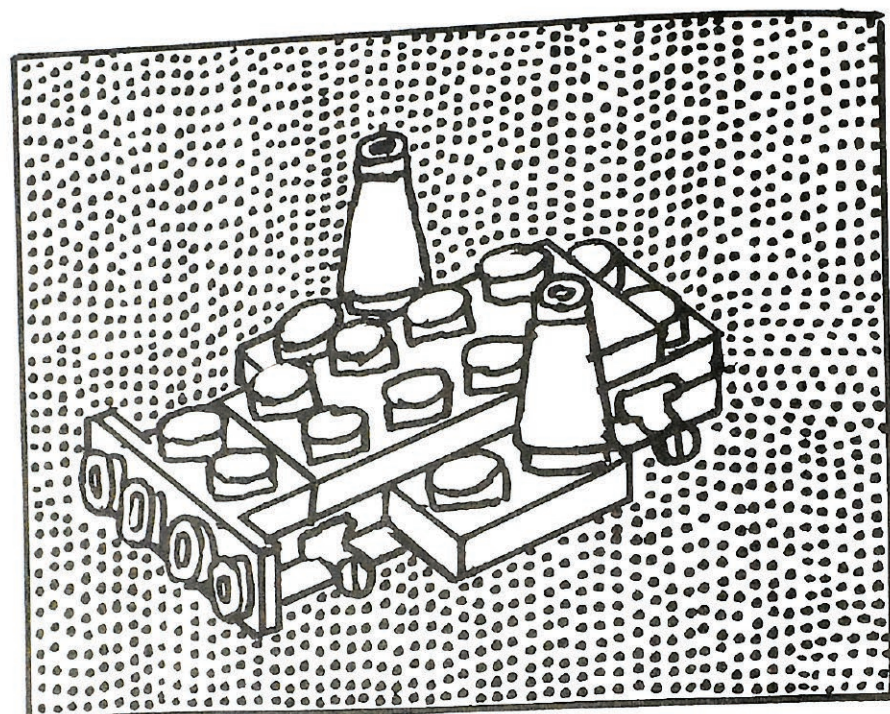

Kotona käyn katsomassa onko postilaatikoon kannettu mitään.

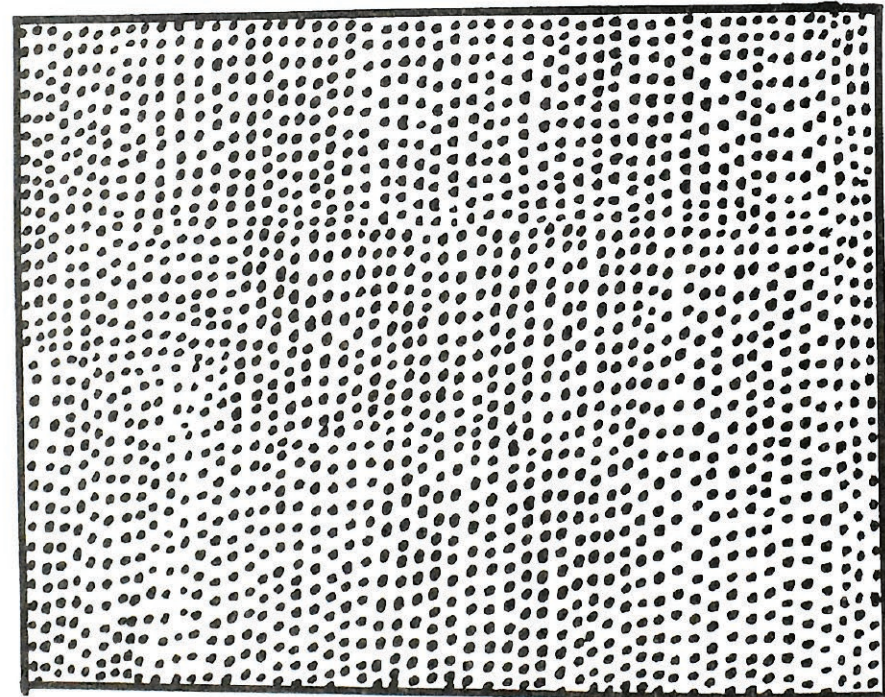
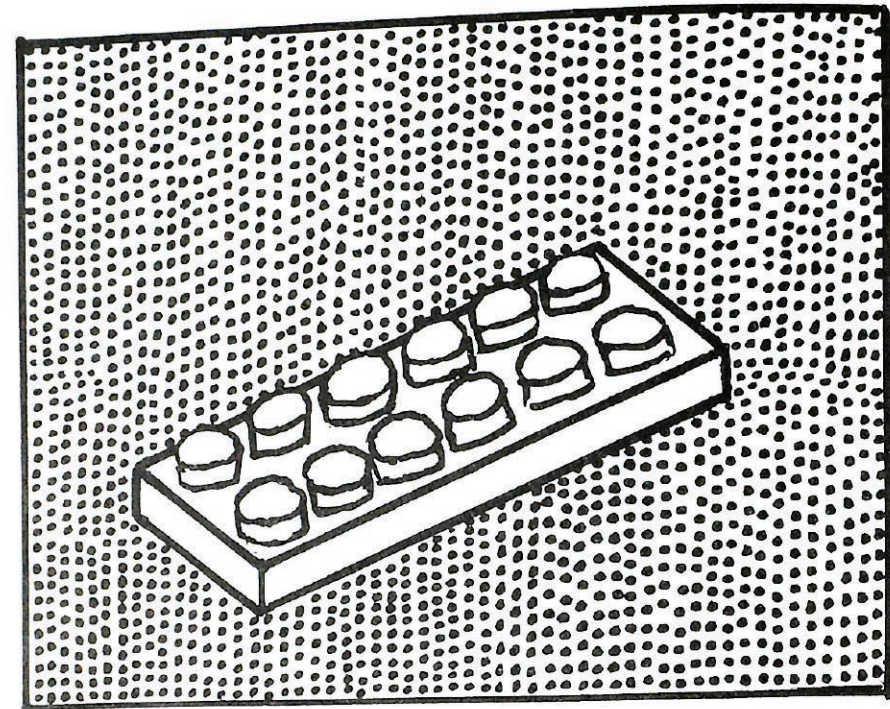
Ei ole.

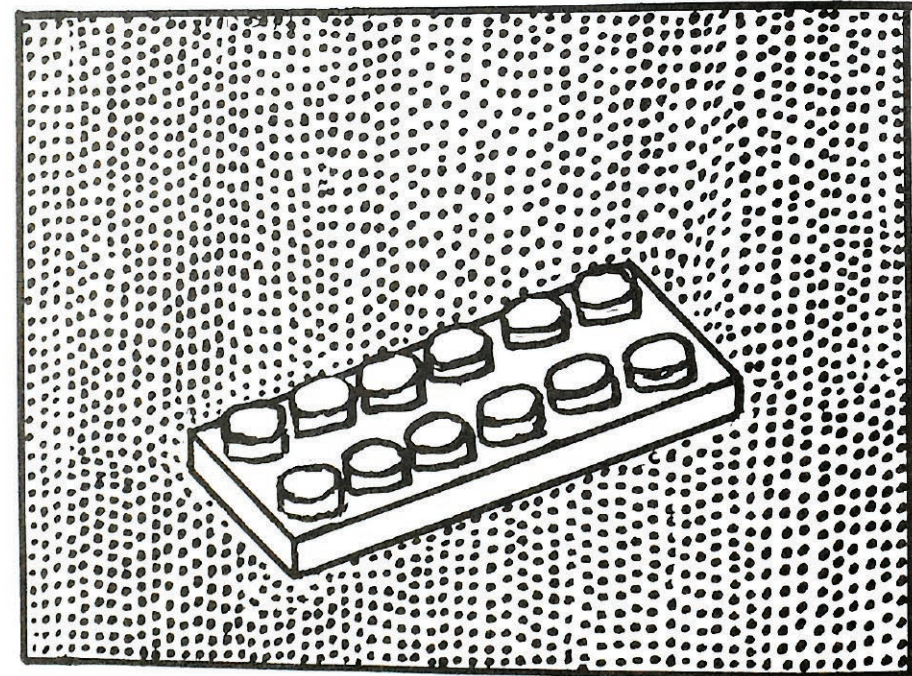
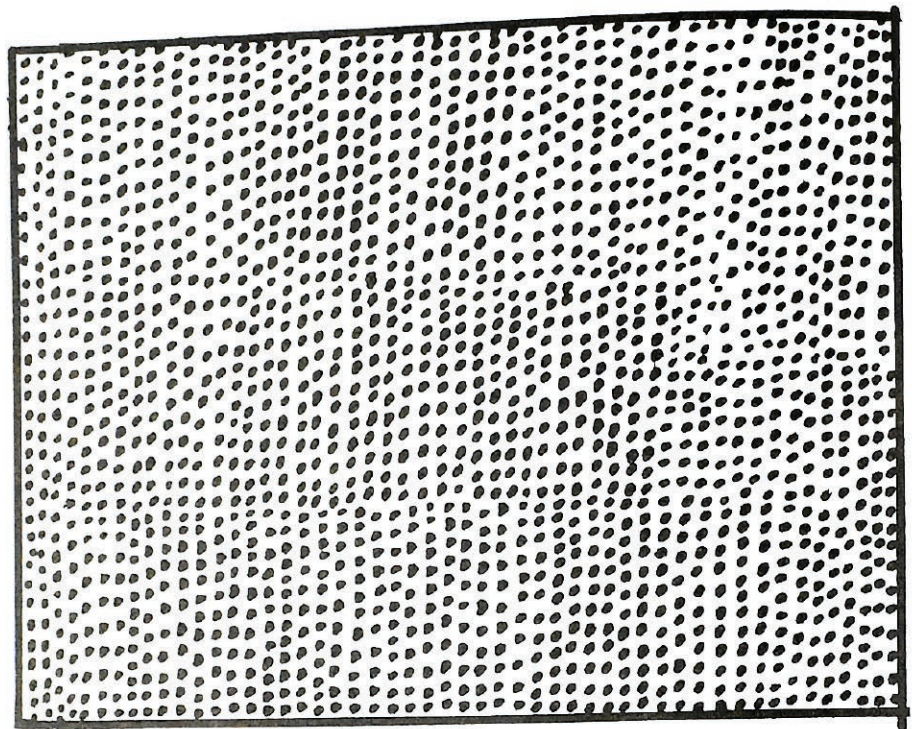
Käyn kylvyssä, rasvaan ihon, rinnat roikkuvat alhaalla, käyn viemässä roskapussin, ajattelen lenkkeilyä, ajattelen kirkonkellojen soimisen seitsemältä, syön patongin ja rutistan käärepaperin mytyksi.

Mietin aikataulut, mietin moottoritienmaksut Ranskan rannikolta Saksan rannikolle, helluntairuuhkan, kaupunkien ohitustiet, matalan maanpinnan liikenteen, amerikanrautani voitelun ja aamulehdestä luetun ruokinta-auton eläintarhakolarin: seepra oli rymistänyt aitauksesta karkuun ja juossut tuulilasia päin.

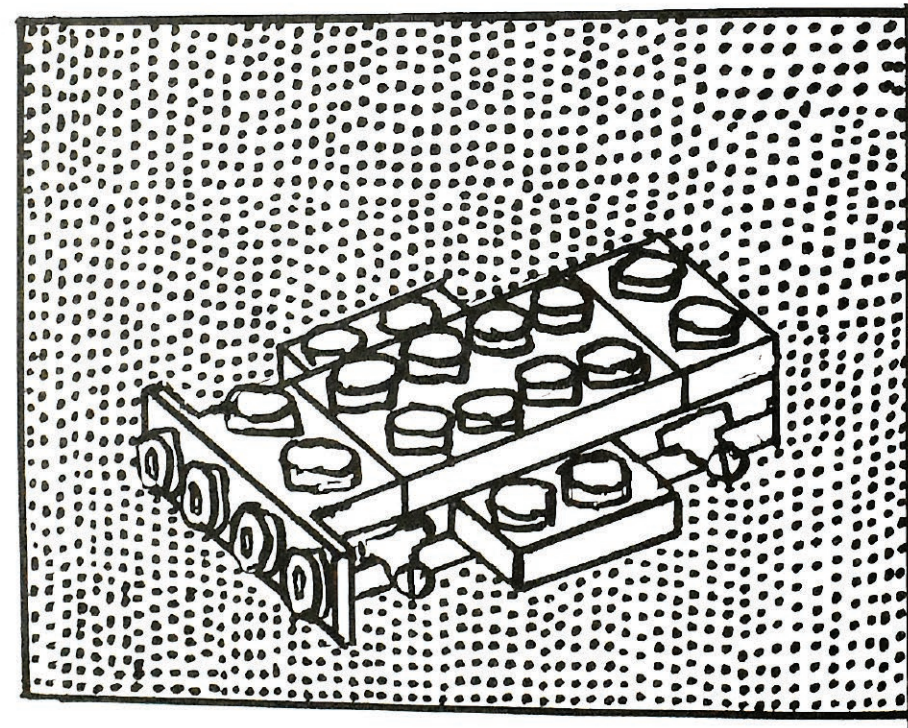
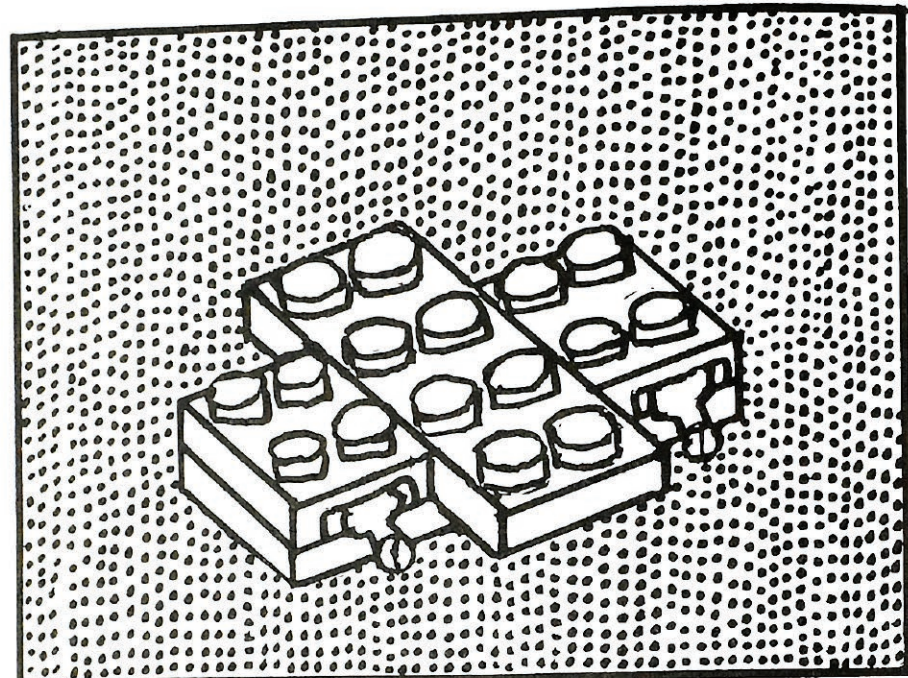

Luovutan viholliselle aikatauluni, koska meillä on yhteinen tytär.

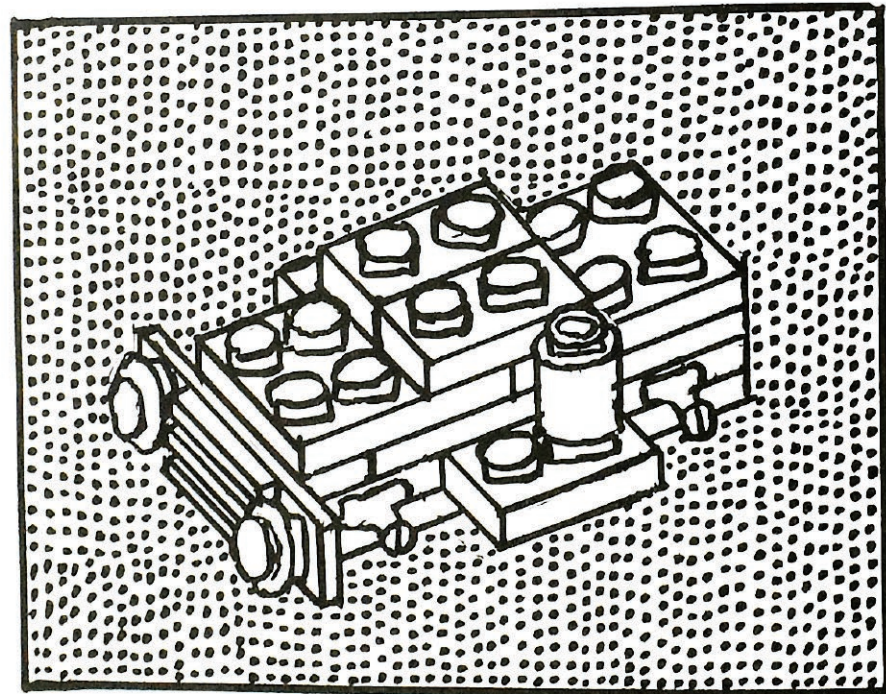
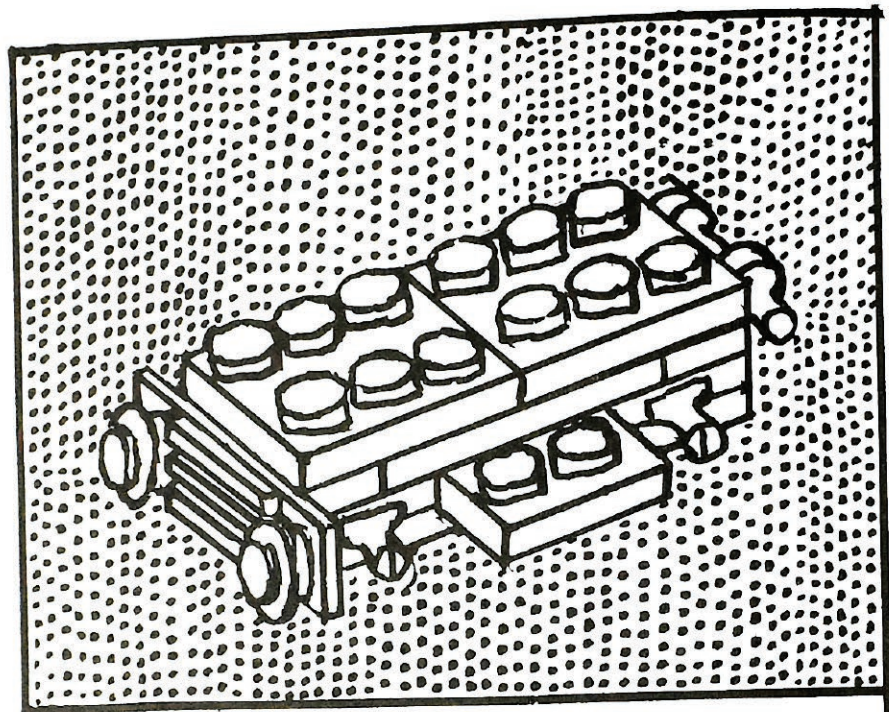
Vihollinen ei katso päin, ei puhu.

Olen rakastanut vihollista.

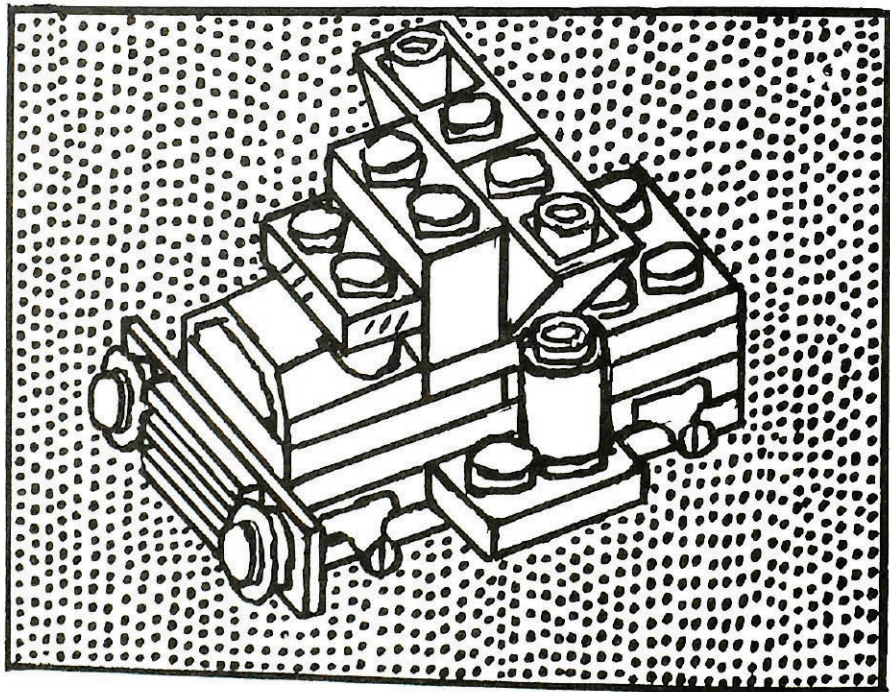
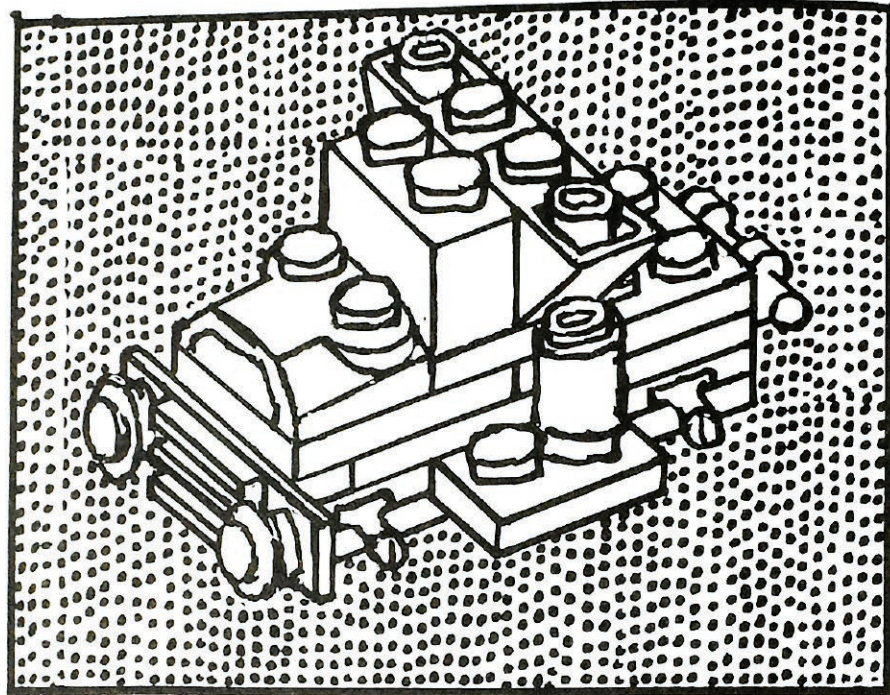

Jääkaappi alkaa piipata, kun sen lämpötila nousee.

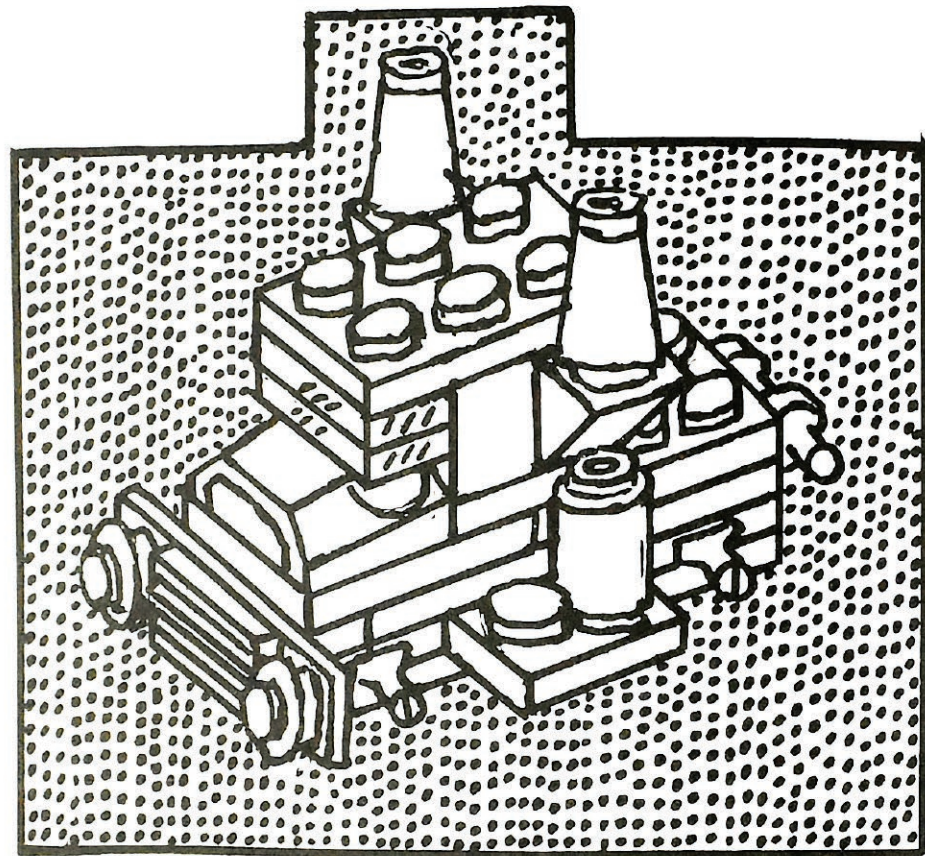
Toistaiseksi kaappi on ollut hiljaa.

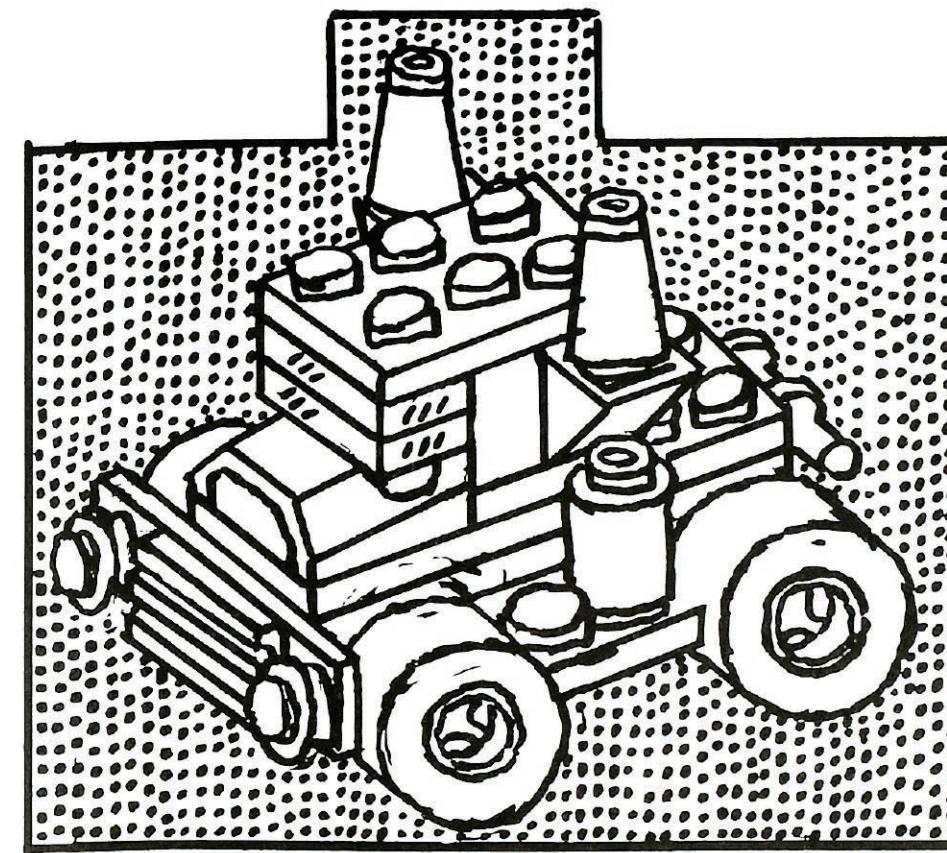
Yön pimeydessä kolaroi helpommin,
illan pimeydessä vihollinen on raskas ja arvaamaton.

Normandian maihinnousu alkoi meidän rannassamme kesäkuisena
aamuyönä.

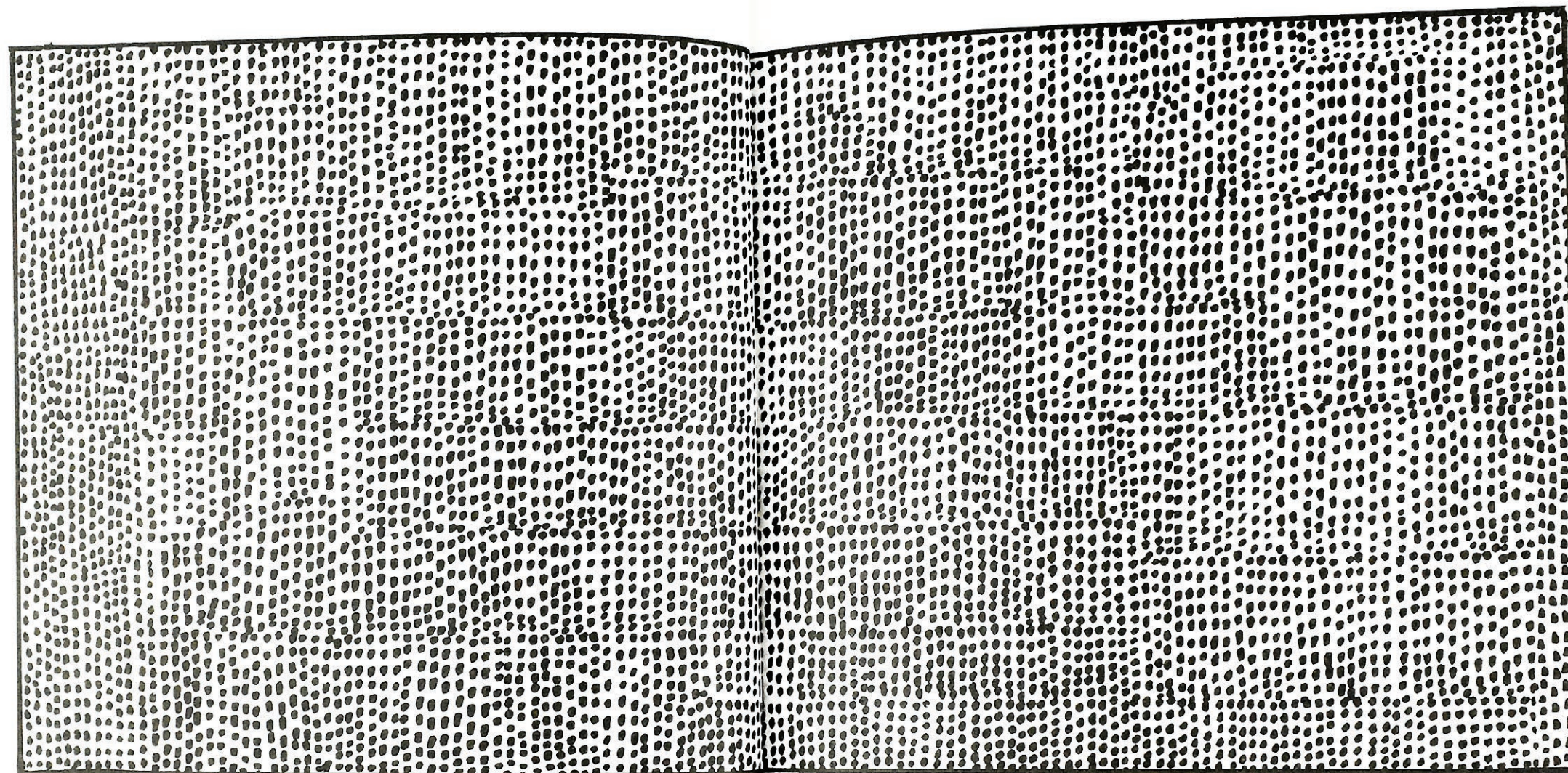

Matalapohjaiset sota-alukset karahtivat pimeässä hiekkarantaan.

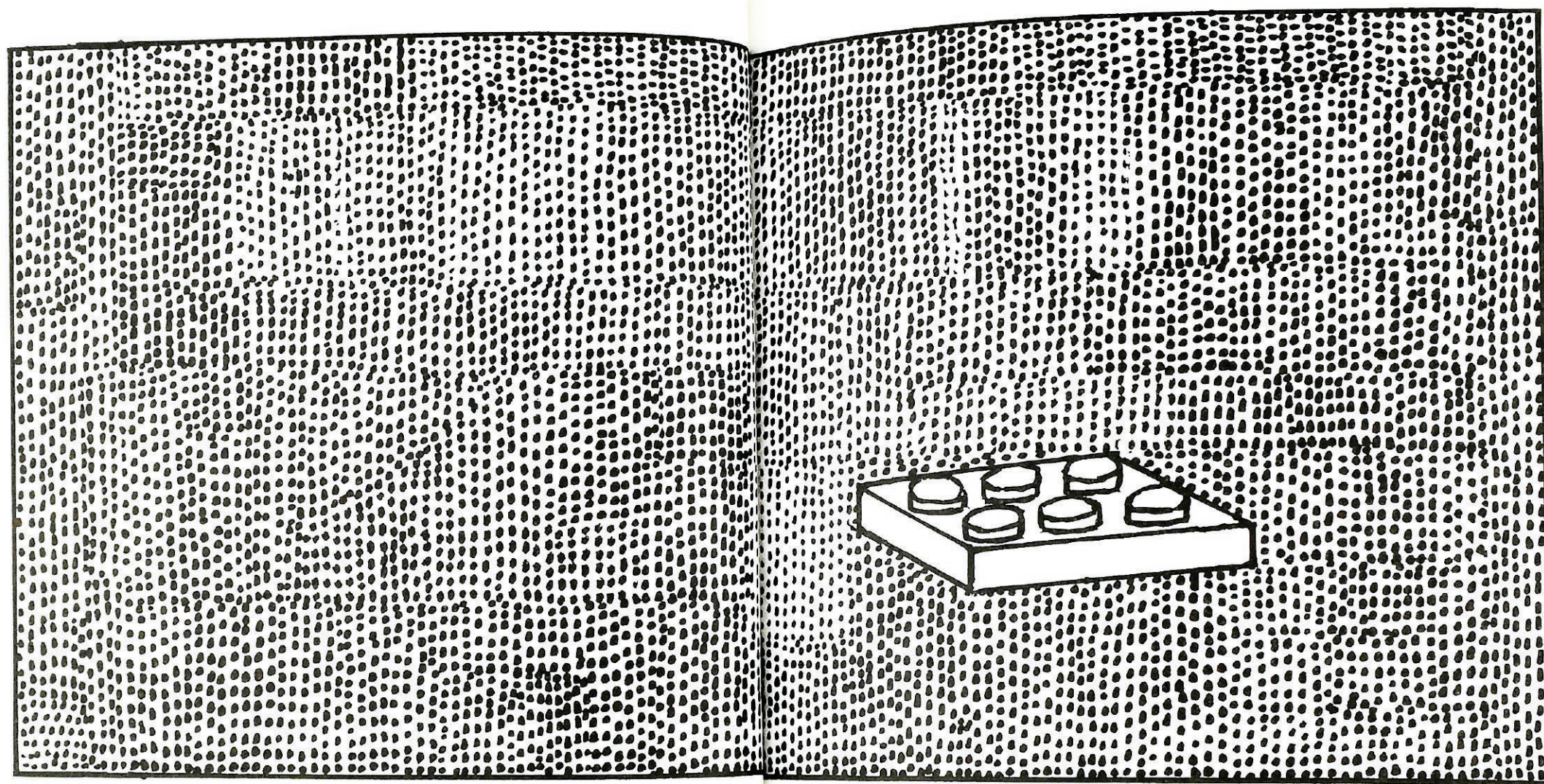

Vastustaja ajettiin pois.

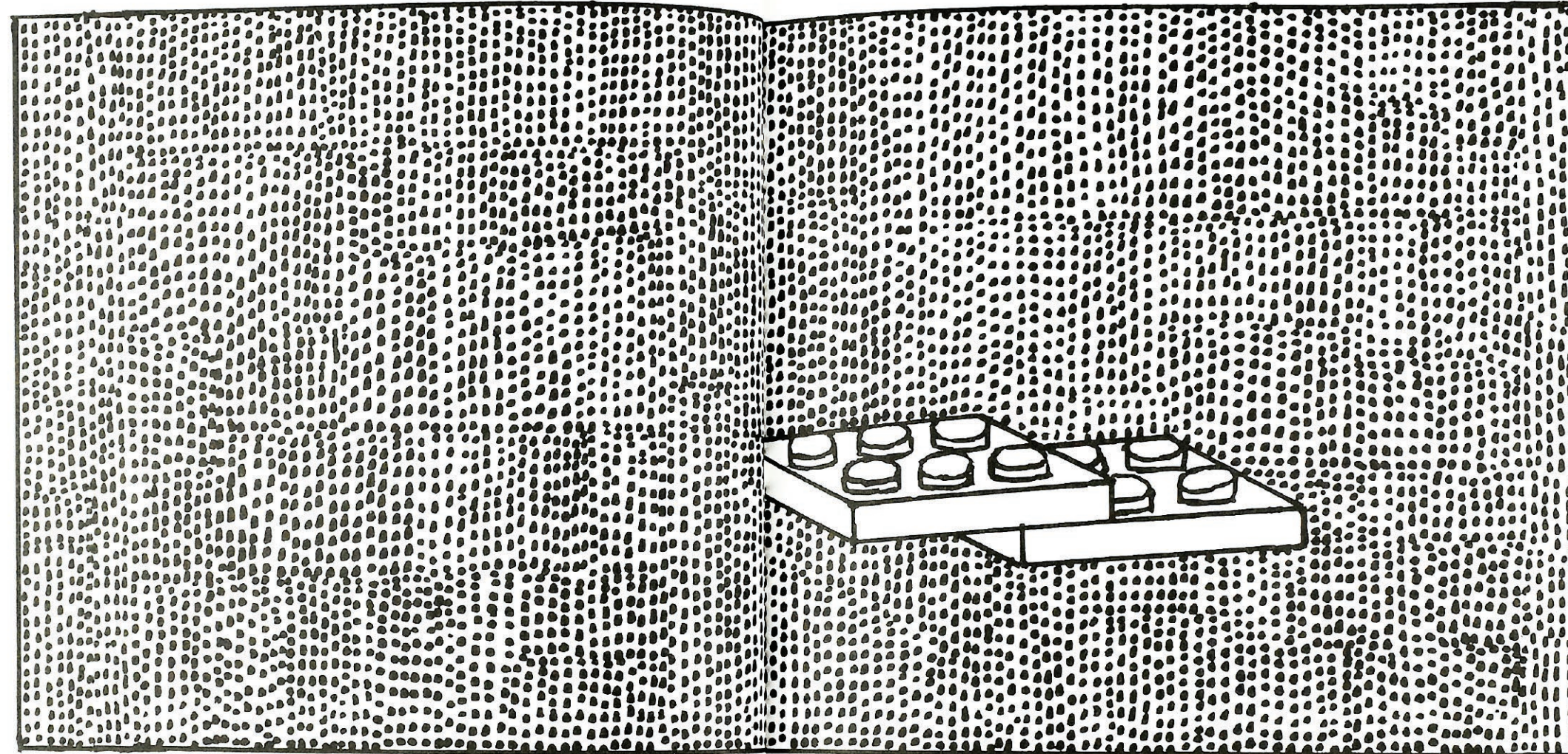
Kulttuuripalatsin parkkipaikalla tytär mätkähtää pyörän selästä asfaltille kuin autotestin törmäysnukke.

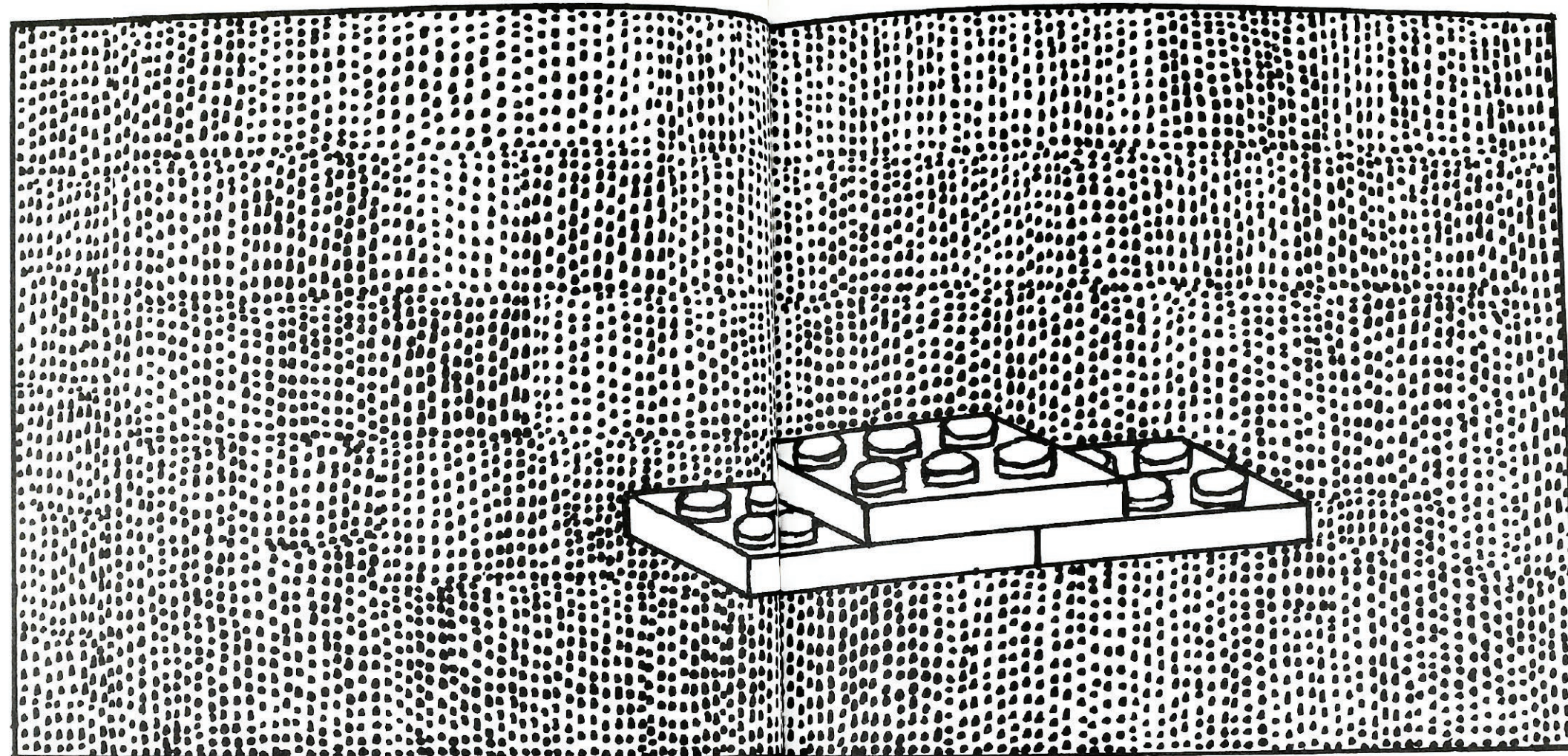
Tytär nousee ja lähtee viulutunnille.

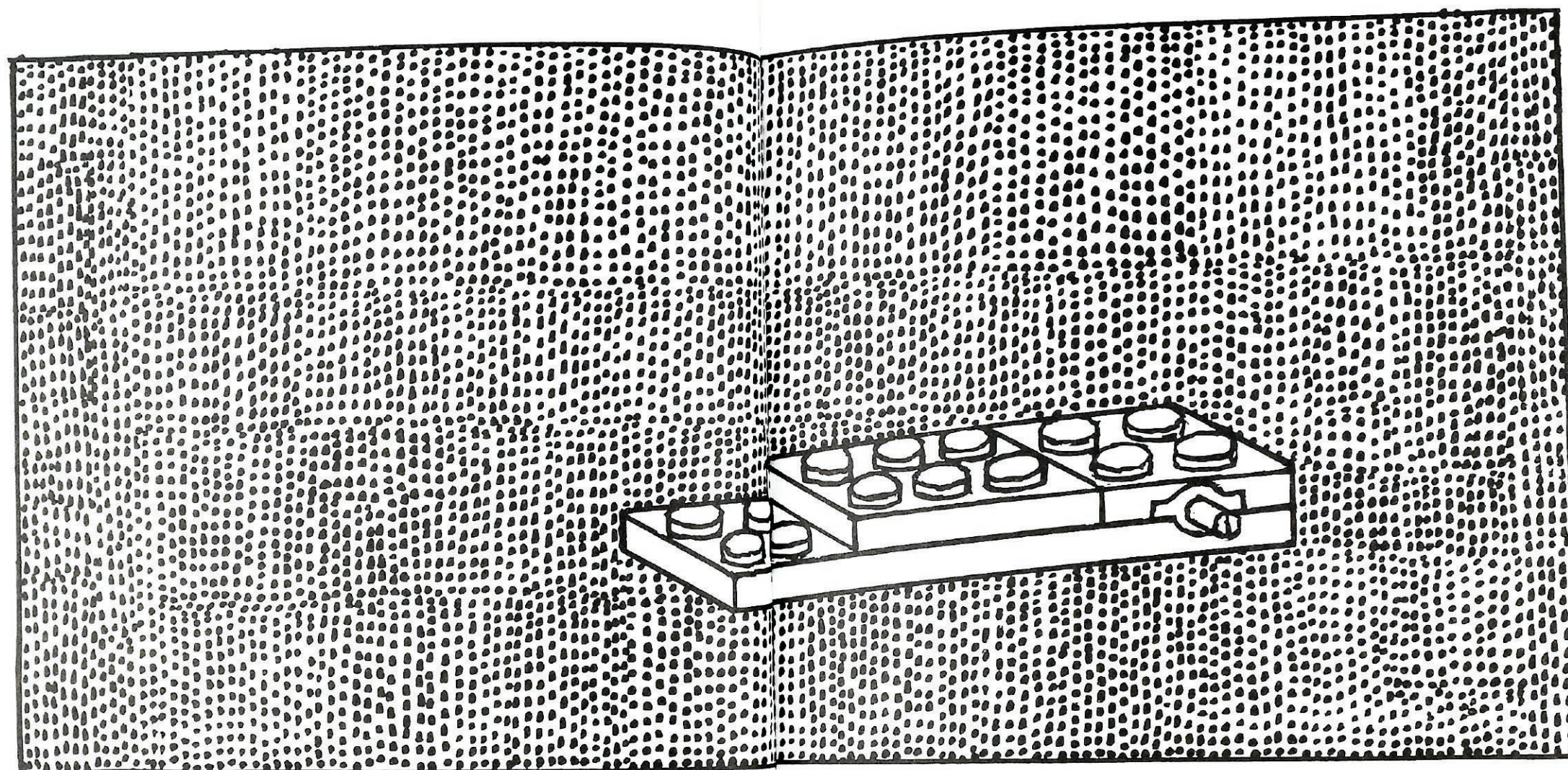
Minä menen kylpylään. Makaan lavitsalla.
Kupolin reiästä näkyy harmaa taivas.

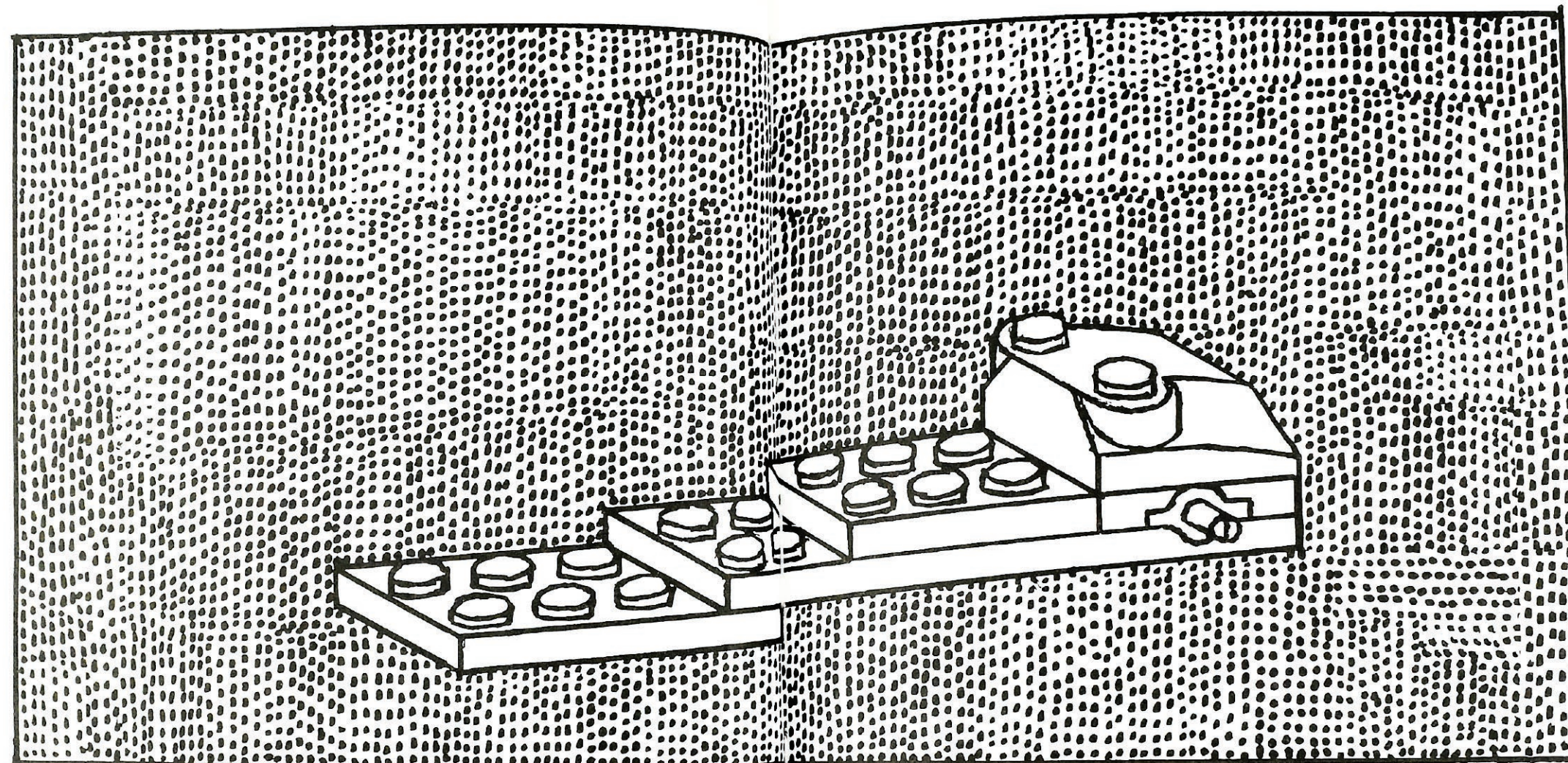
Kissa hiipii reikien yli ja pysyy kupolin päällä.

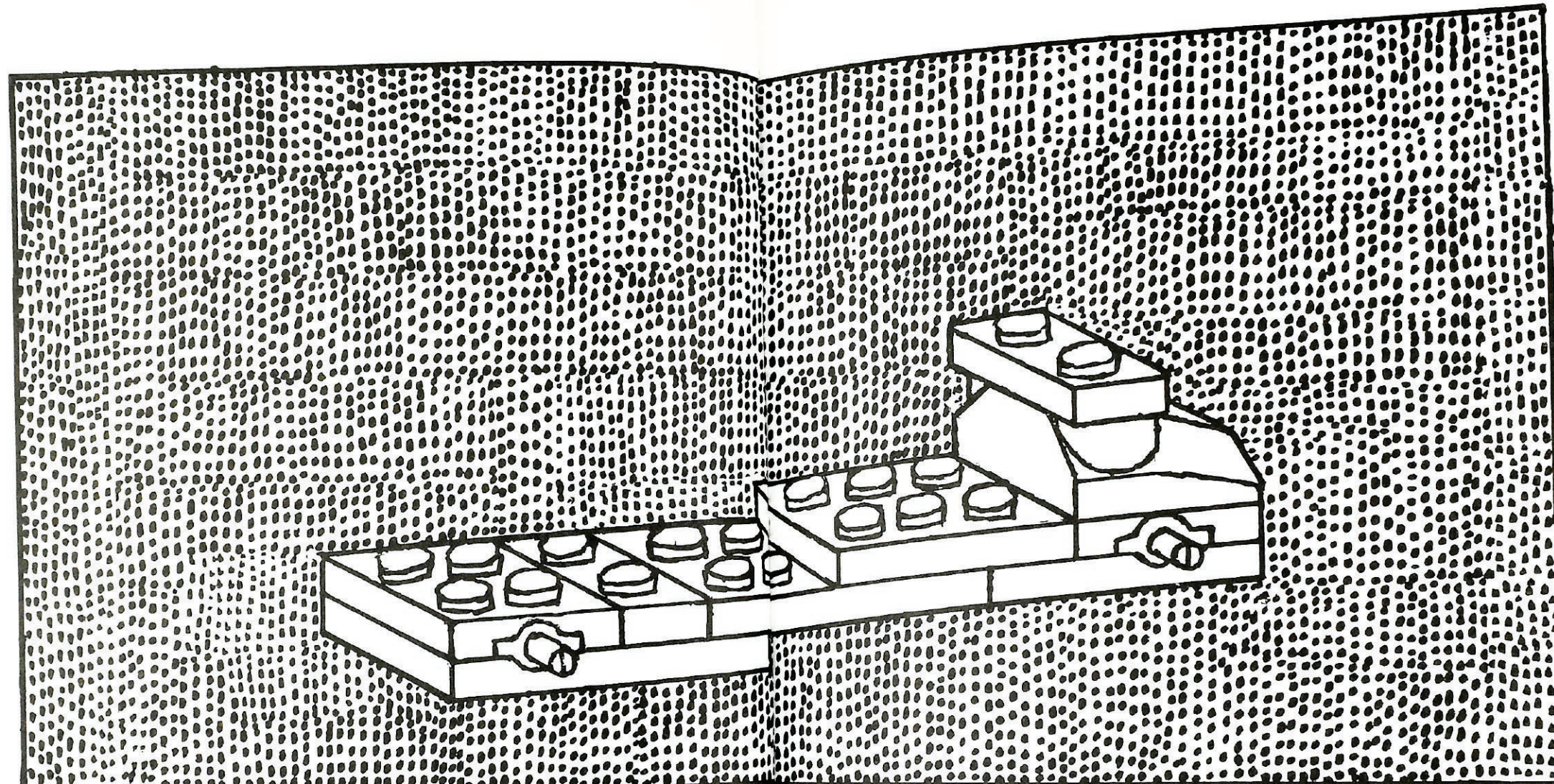
Kissan nisät roikkuvat alhaalla.

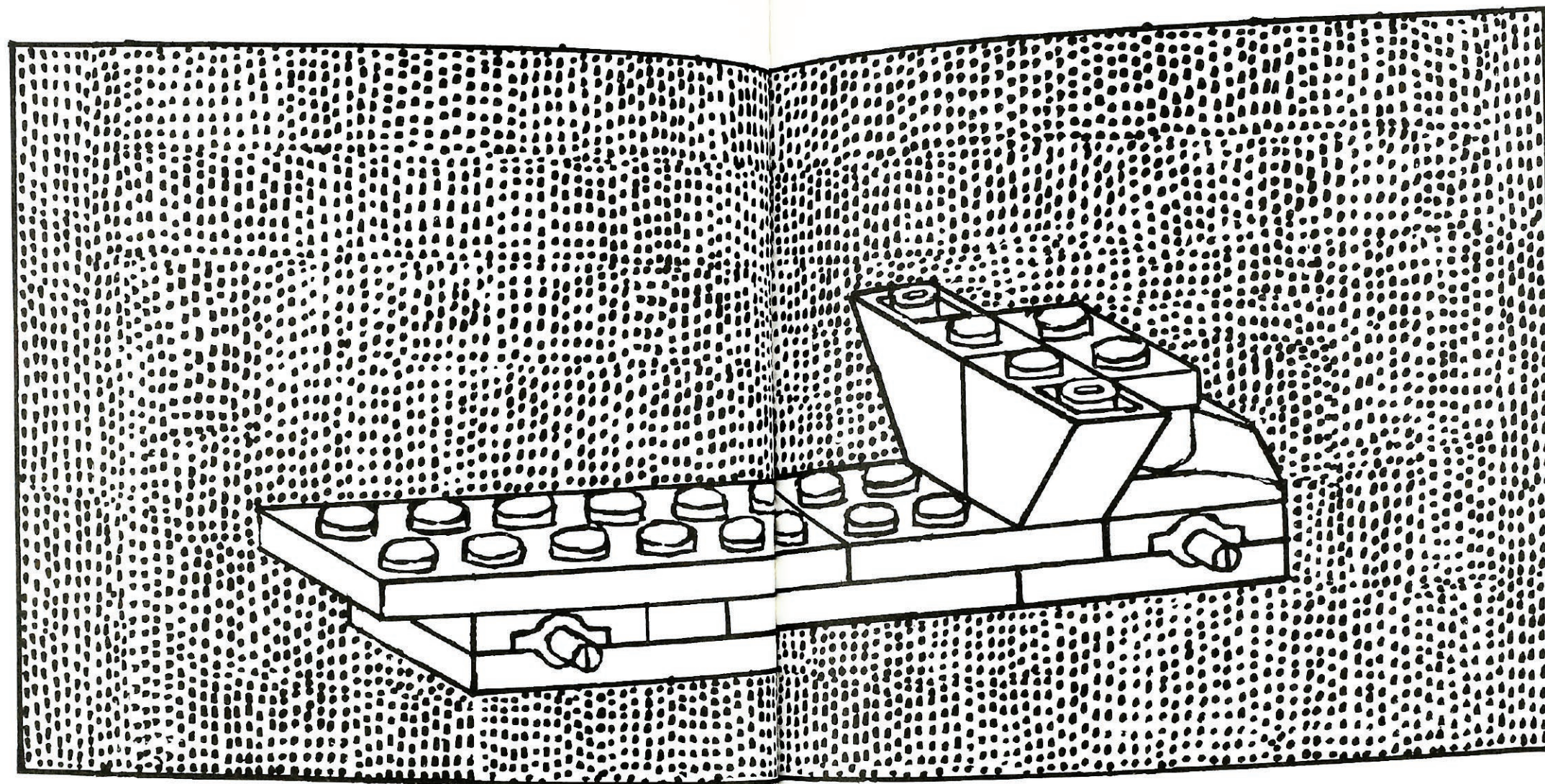
Kaksi pentua seuraa emoa ja kun ne saavuttavat emon, se puraisee molempia ja paistaa ne niskakarvoista asfalttiin.

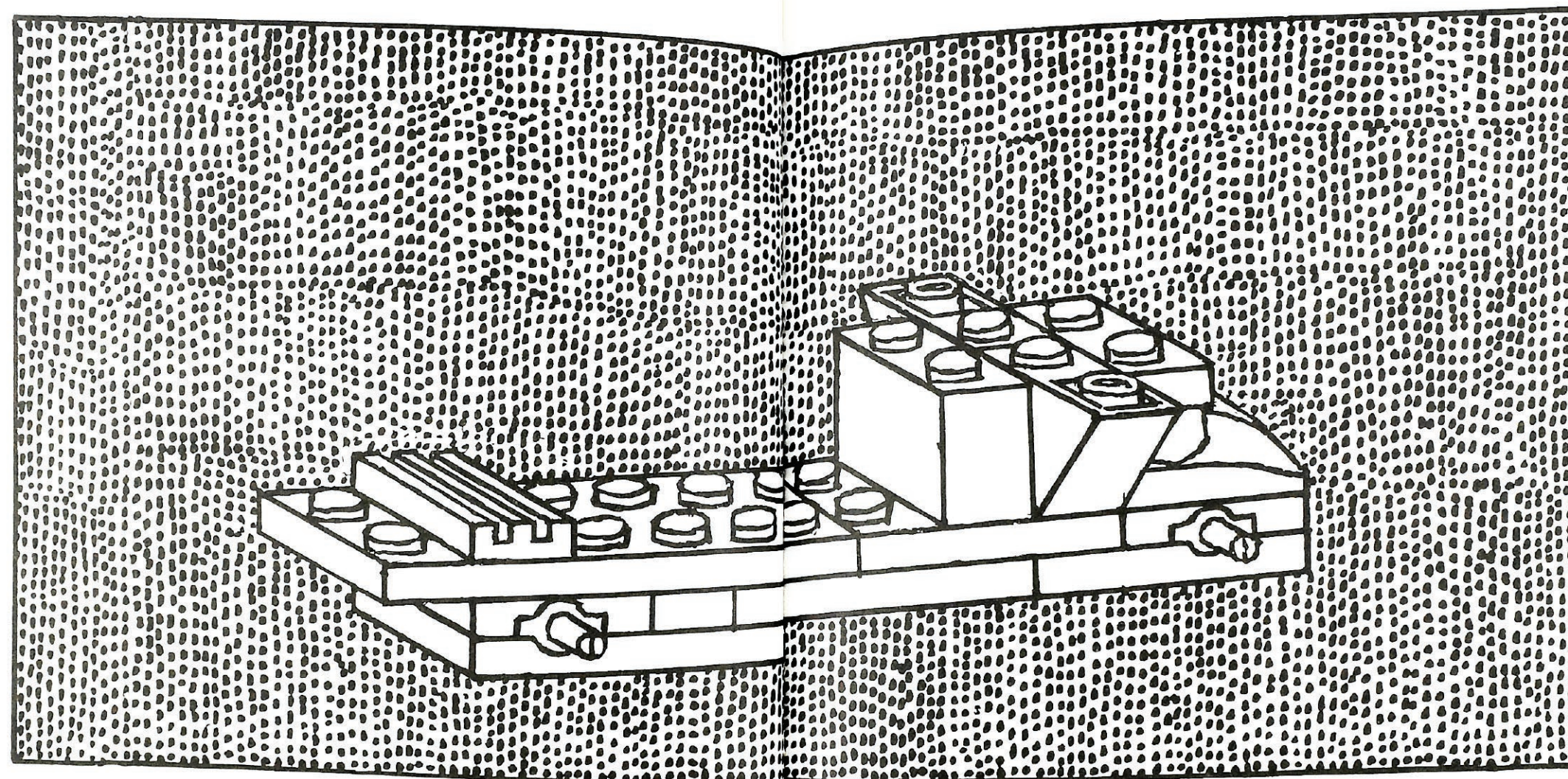
Kulttuuripalatsissa tytär kiukuttelee kasvunvarahaalareissaan.

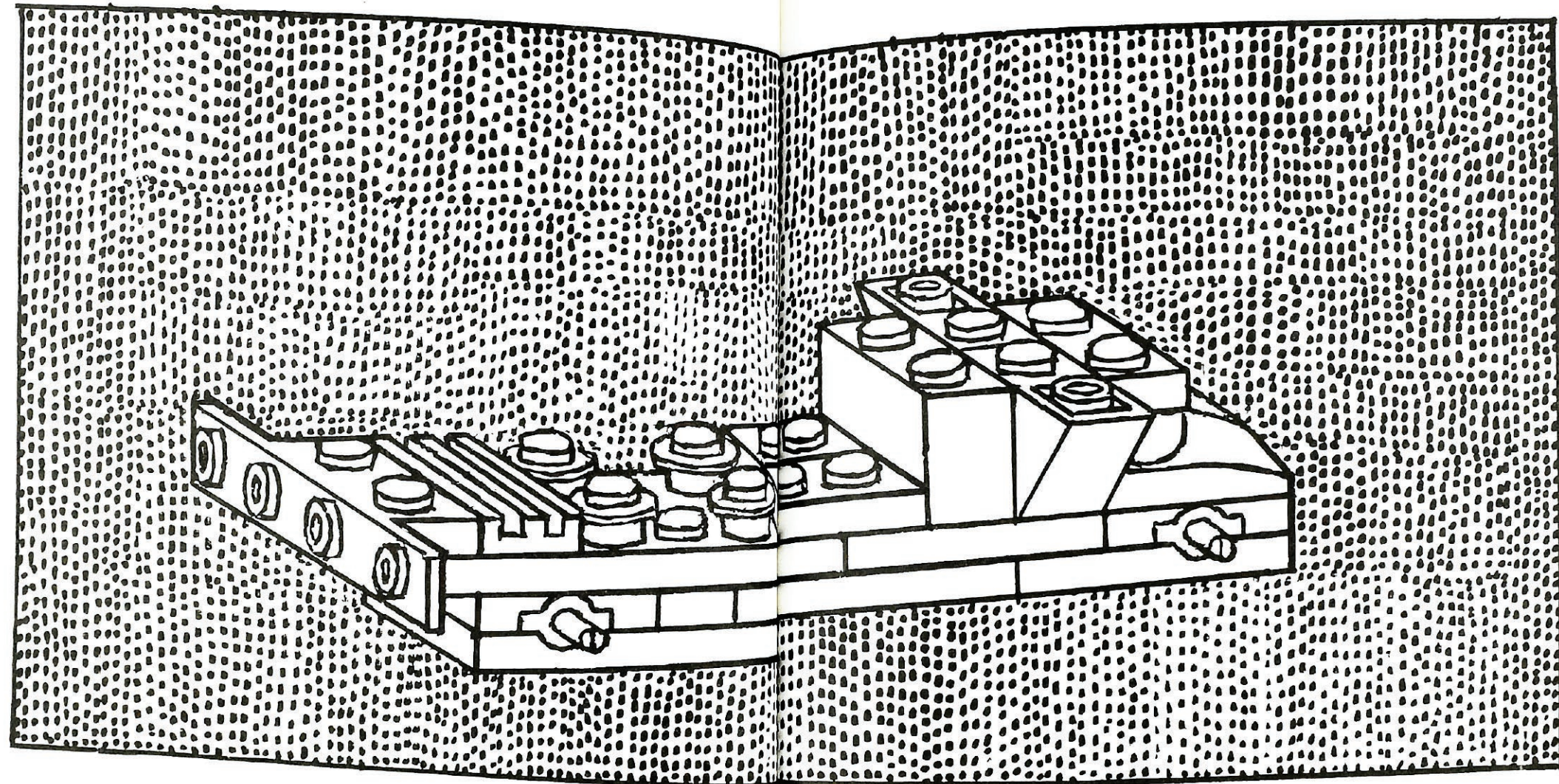
Miksi olen näin huono, se huutaa ja paiskaa jousen lattiaan.

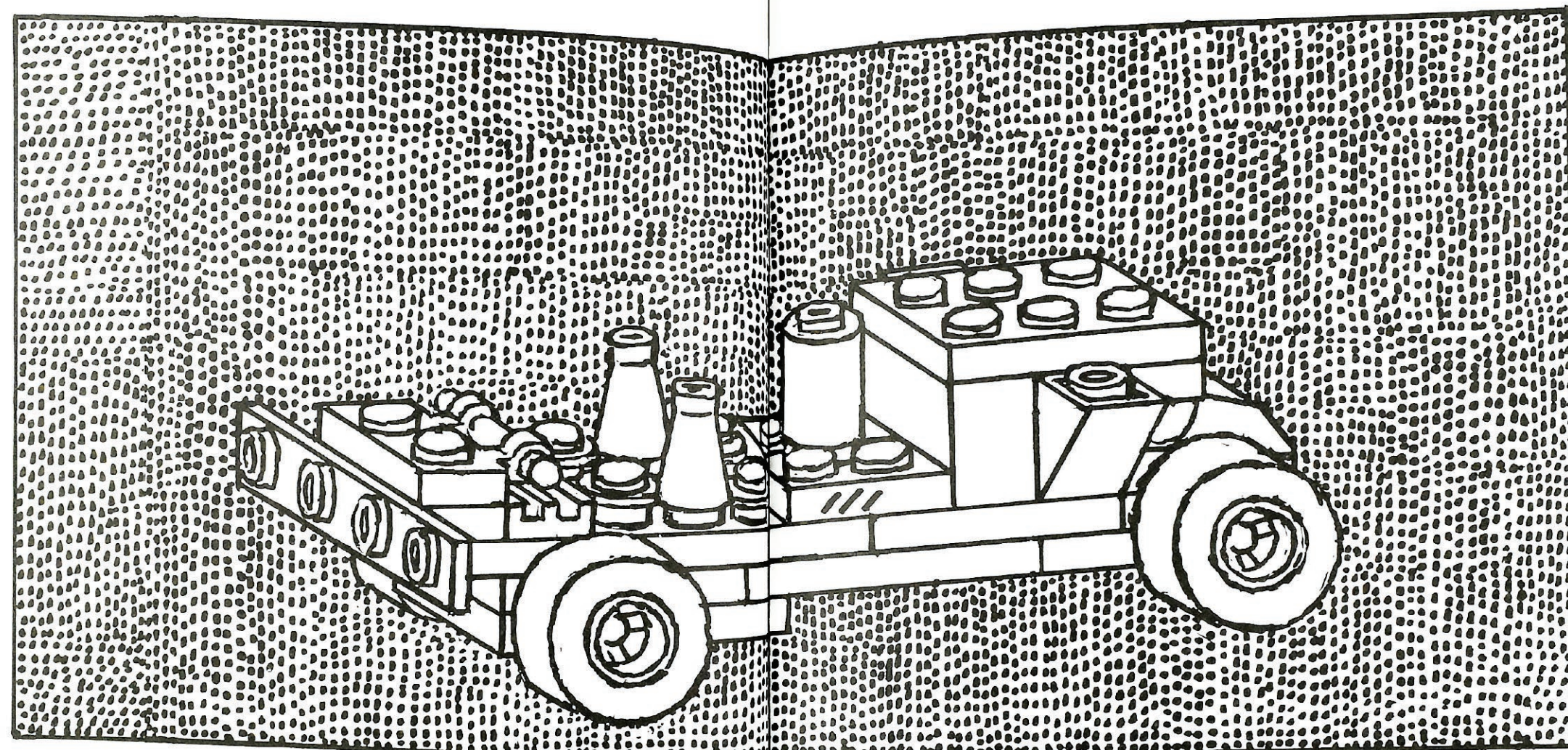
Tytär paiskaa viulun lattiaan.

Onton viulun aukosta ei kuulu mitään.

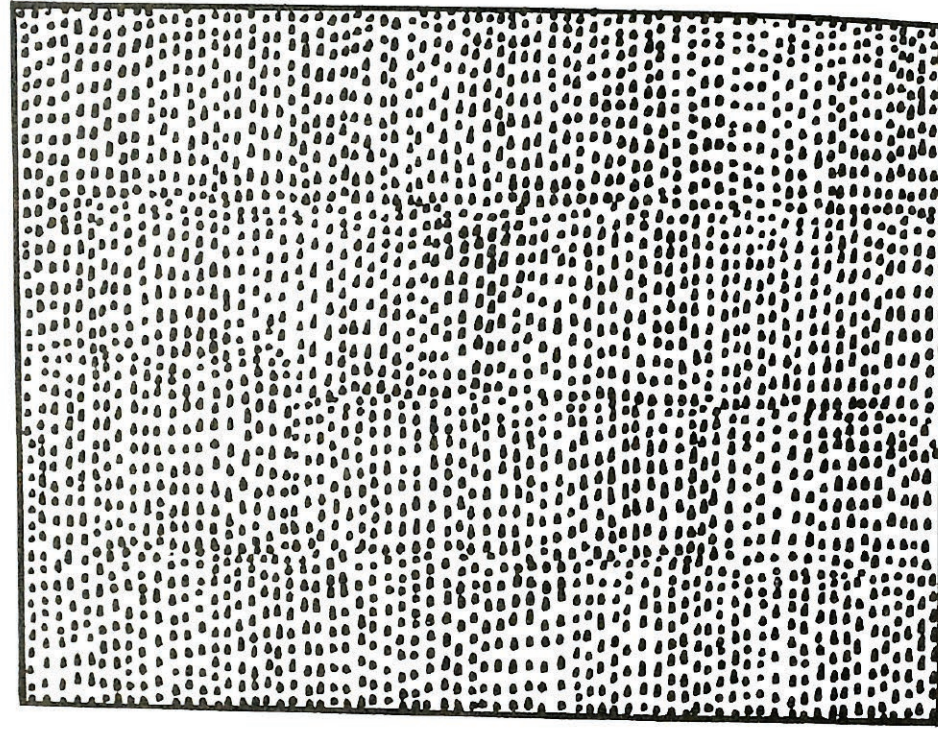

Yritän olla, yritän vastata, kerään voittuneen viulun ja jousen, yritän vastata
tyttärelle sisus täynnä reikiä.

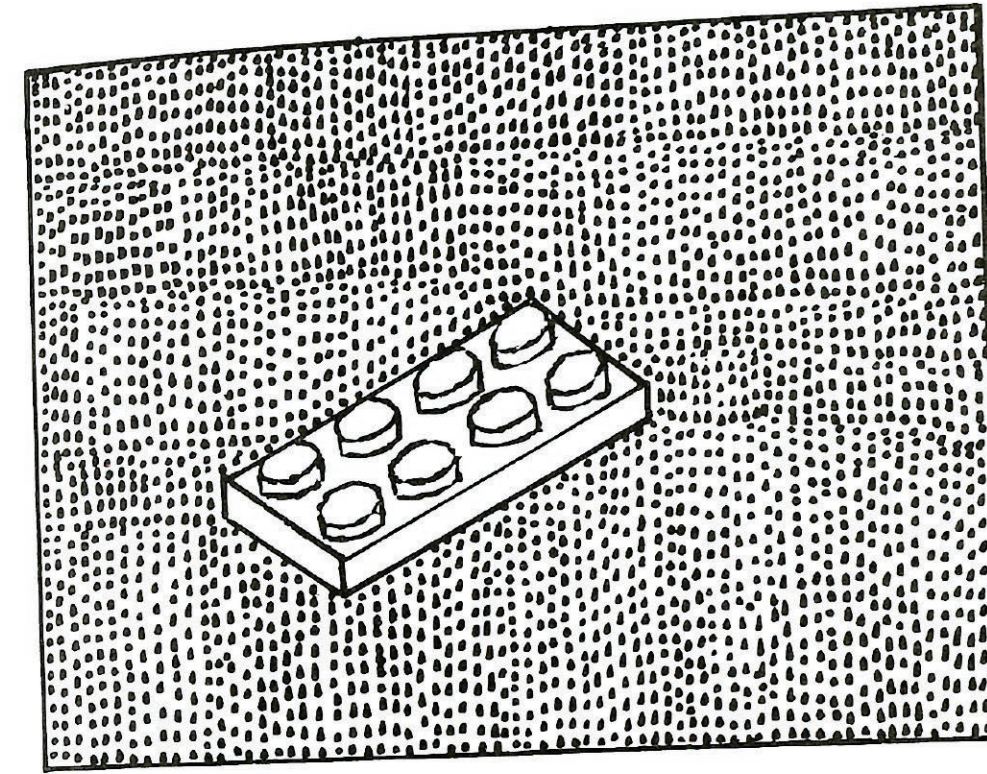

Ranska on lahjoittanut maan amerikkalaisille.

Maalle on rakennettu museo, vessa ja hautausmaa.

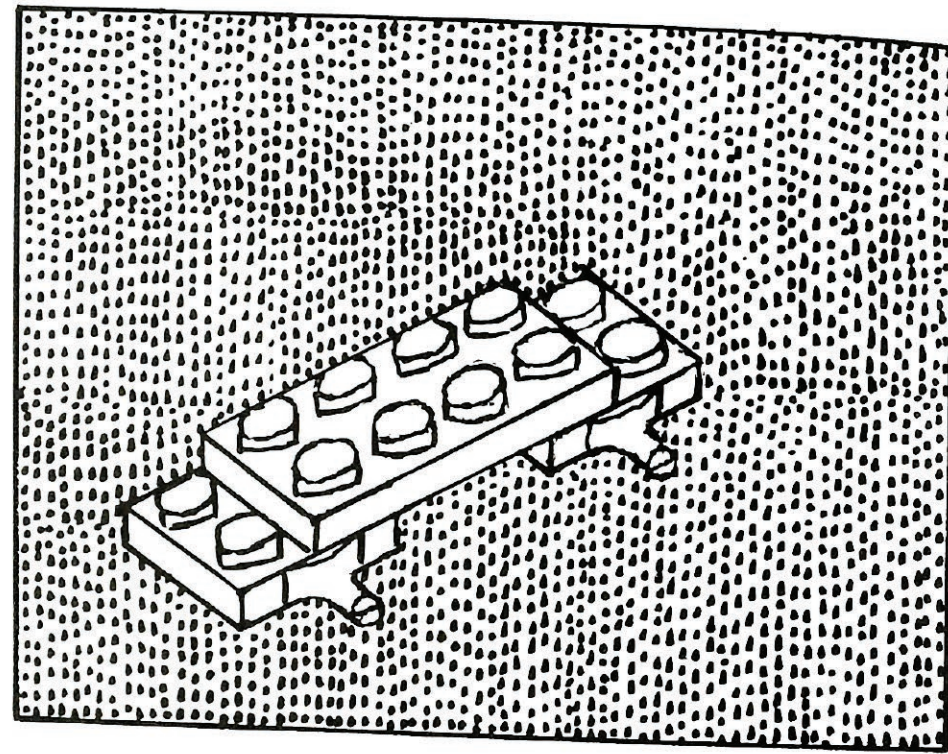

Yhdeksäntuhannen sotilaan ristit seisovat rakennusten kupeessa.

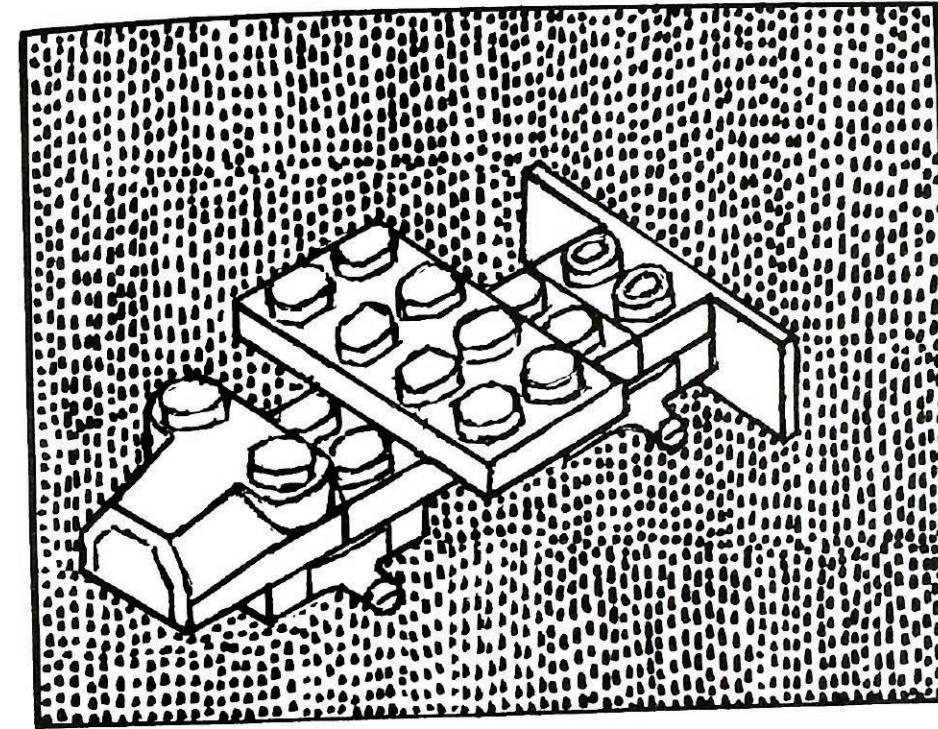
Syön amerikkalaista jäätelöä, jossa on saksanpähkinää ja suklaata.

Tytär istuu lentokoneessa isänsä vieressä.

Pureksin jäätelön karkkimöykkyjä, vatsassa möykky, rinnassa möykky.

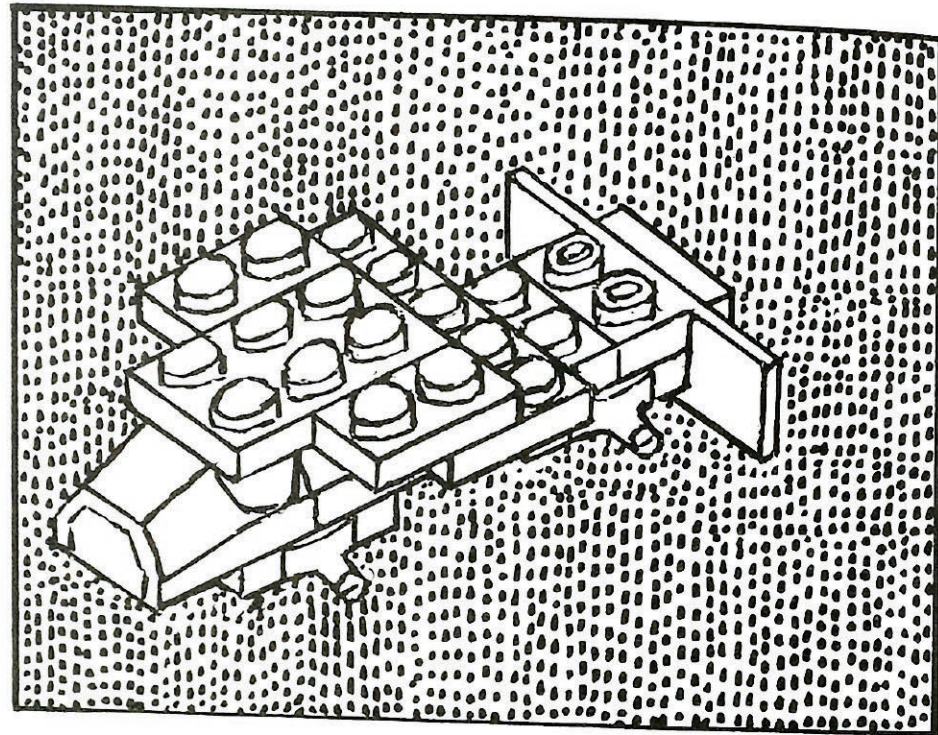
Tätä on miehittäminen, kaappaaminen ja takavarikointi.
Joku saa tyttären, joku maan, aina joku saa enemmän kuin toinen.

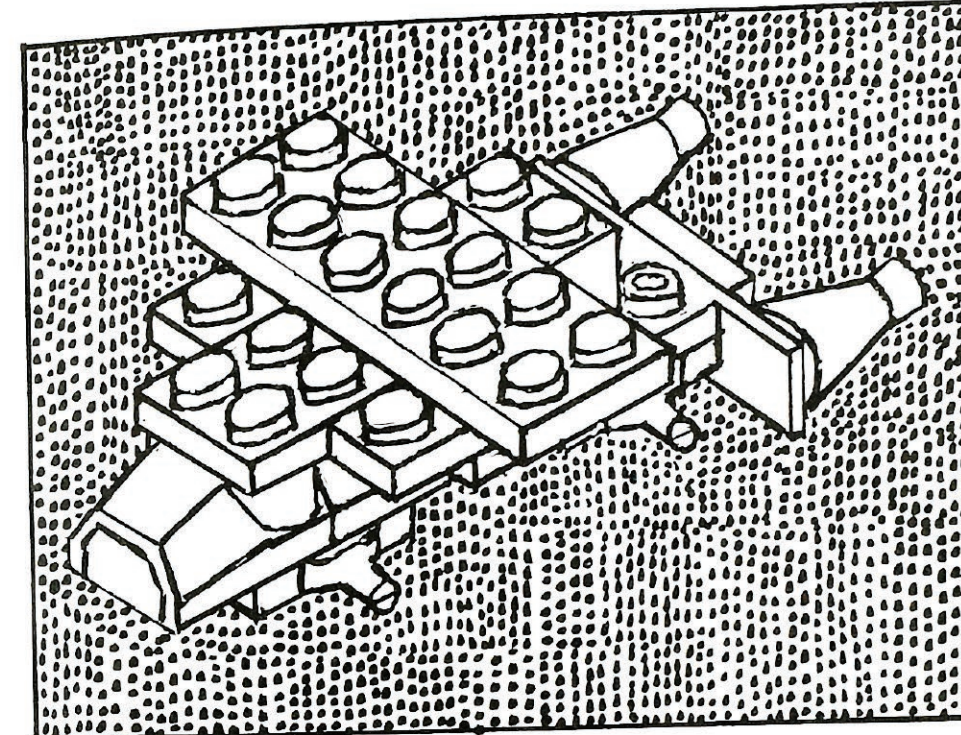
Hautausmaalla näen alakerran naisen. Siirryn maan toiselle laidalle niin,
ettei hän näe minua.

Alakerran nainen imuroi aamuisin. Nainen imuroi iltopäivisin ja iltaisin.

Nainen kantaa pölypussit takapihan roskiksille. Miehenpitäinen nainen
niskassaan ohut letti, ei koiraa, ei kissaa, ei näppyjä naamassa, ei nyppyjä
vaatteissa, vain crocsit jalassa ja reikäneule. Nainen joka kopauttaa harjan-
varrella kattoon kun tyttäreni kirkuu.

Sairaanhoitaja piikittää minua käsivarteen. Veri liikkuu suonesta läpinäkyvään pussiin. Makaan ja katsen ikkunan edessä leijuvaa pölyä. Huoneisiin kertyvä pöly koostuu ilmamehän ja asukkaiden hiukkasista. Luovutan verta ihmiselle, jolla sitä ei ole tarpeeksi. Alakerrassa imuroidaan.

Tytär on siirretty isälleen.

Kohta vereni virtaa suonistoa pitkin jossakin muualla.

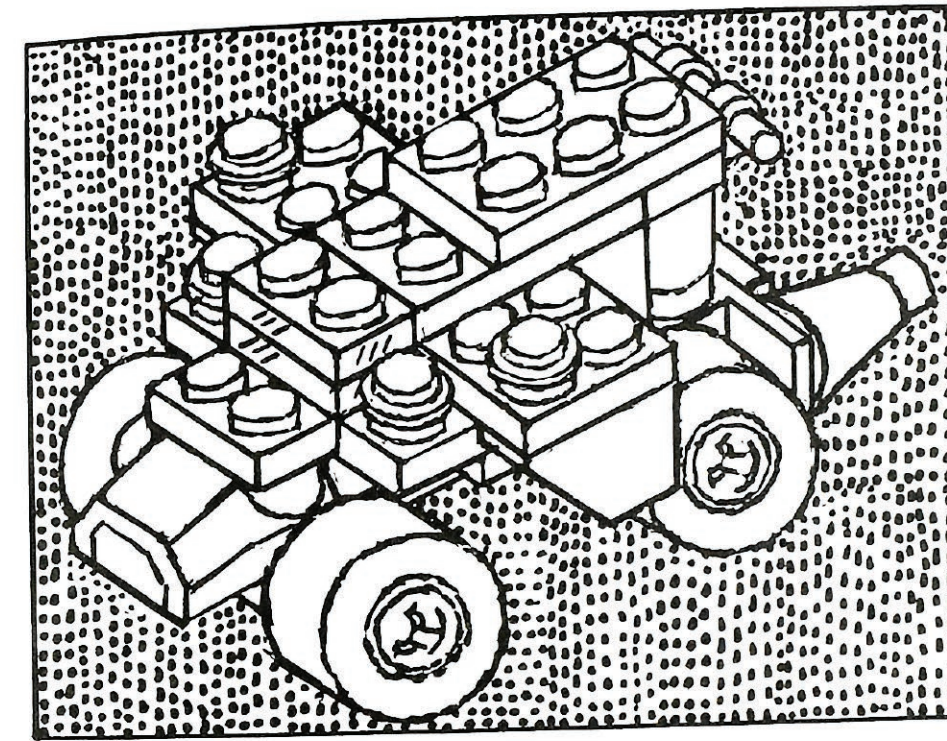
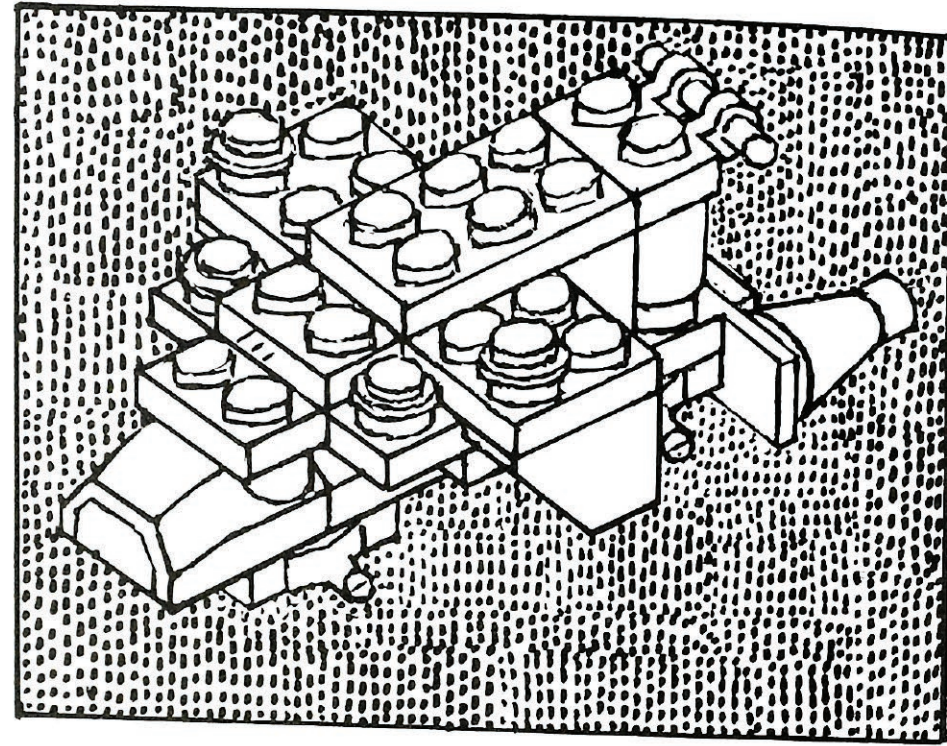
Alakerrasta kuuluu vingahdus.

Tukos.

Naapuri lakkaa imuroimasta.

Yritän kuunnella.

Ei mitään.

Minne nainen nyt saa pölyn?

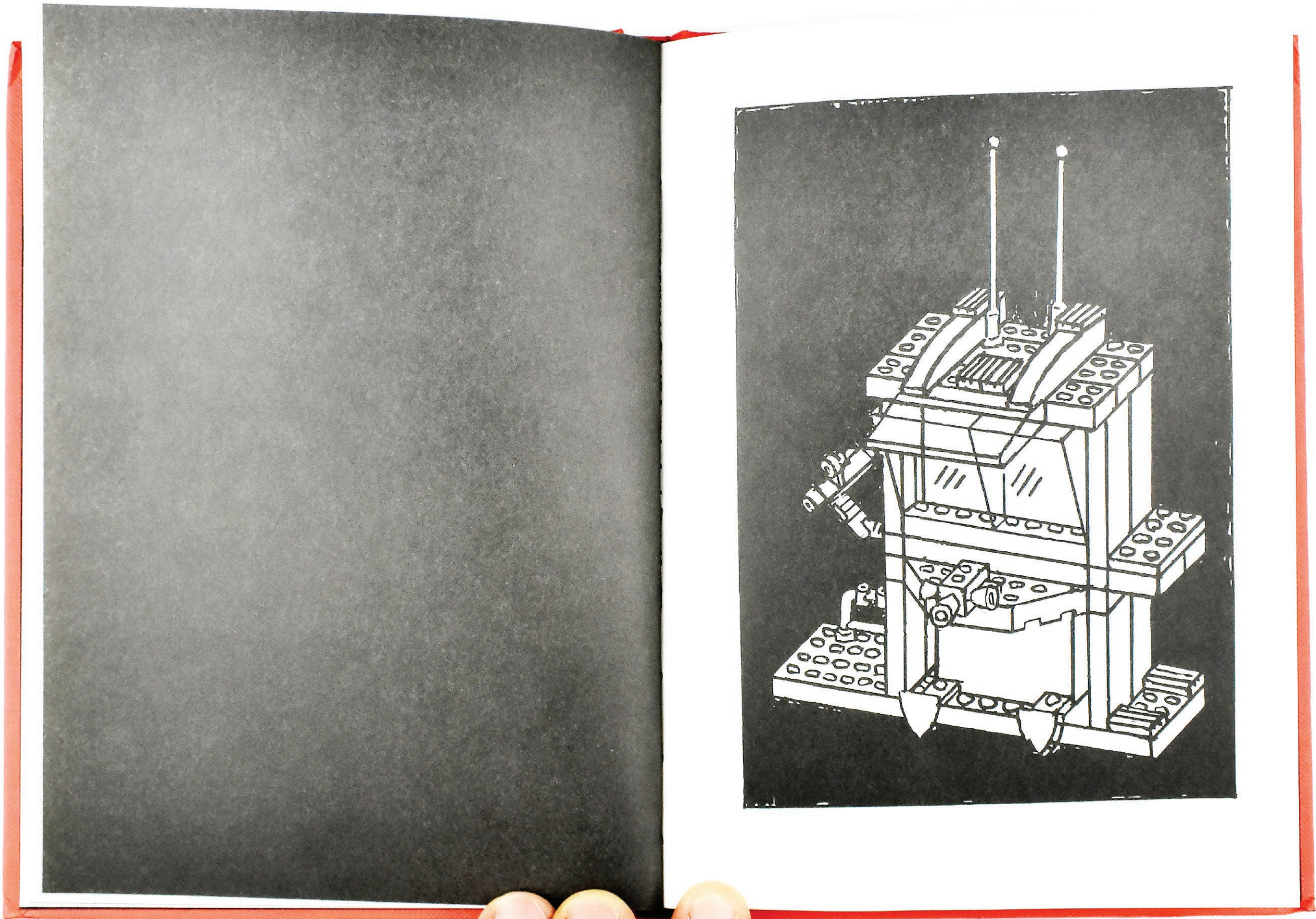
Sairaanhoidaja poimii neulan käsivarrestani.

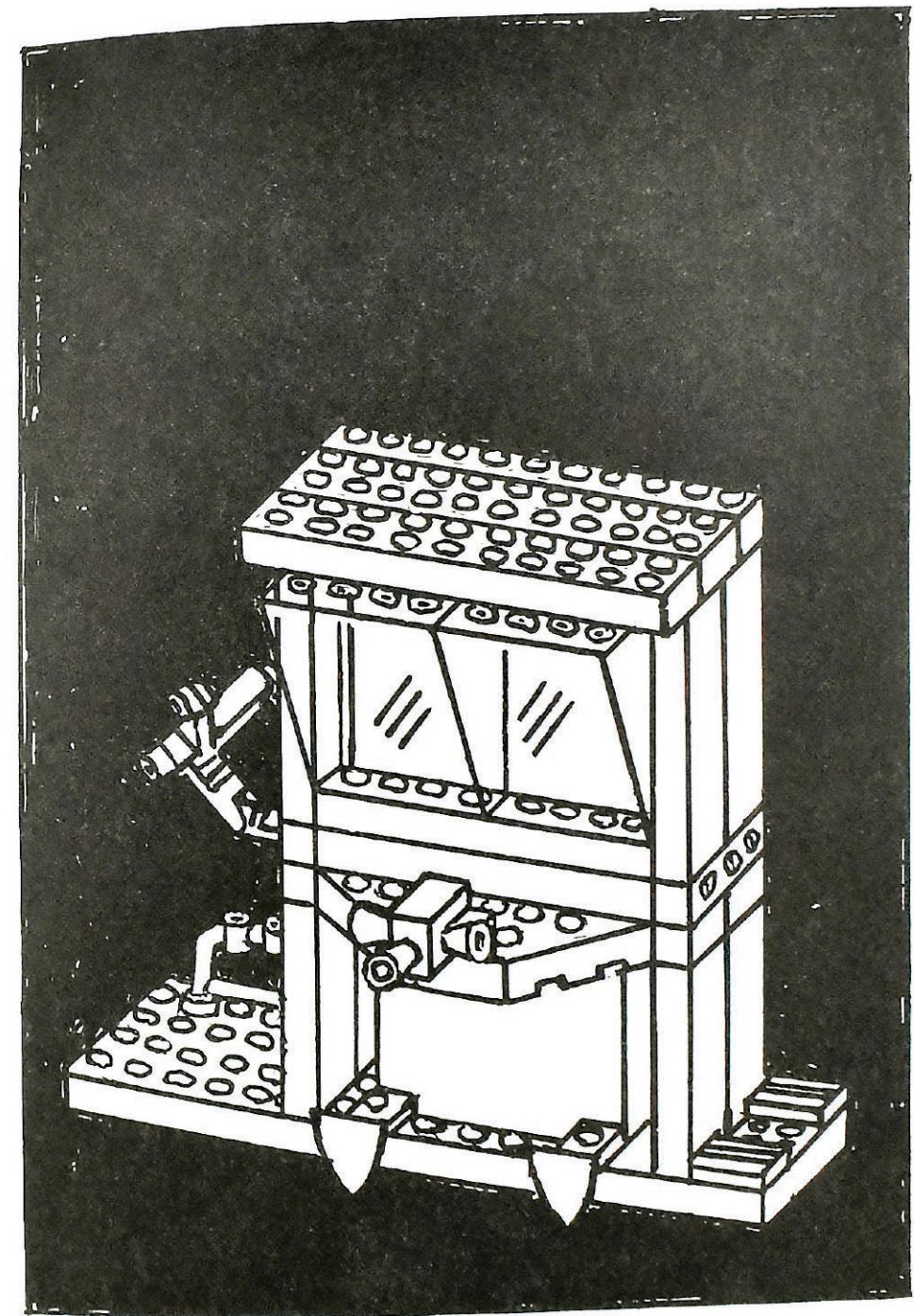
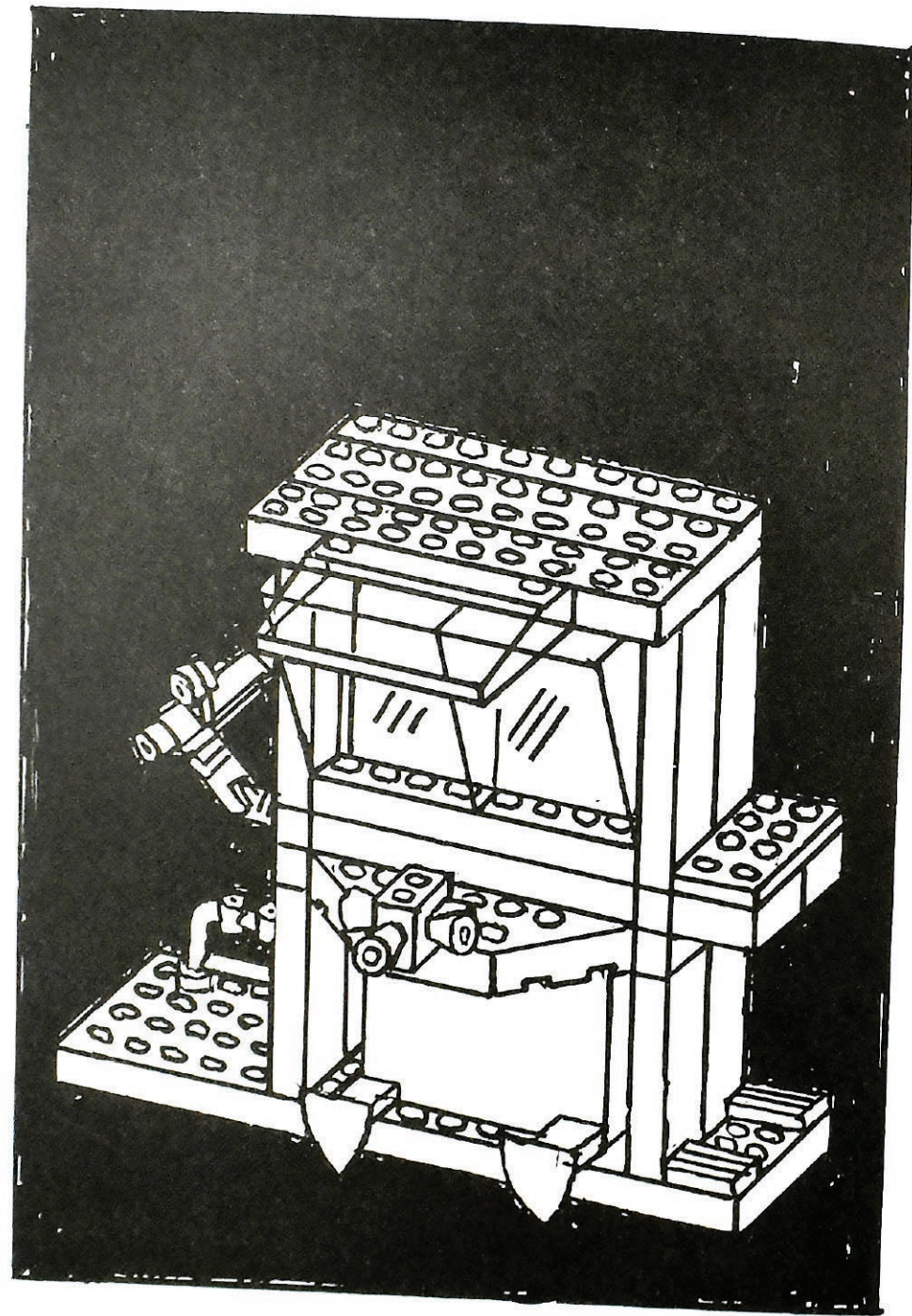
Alakerran imuri hurisee jälleen.

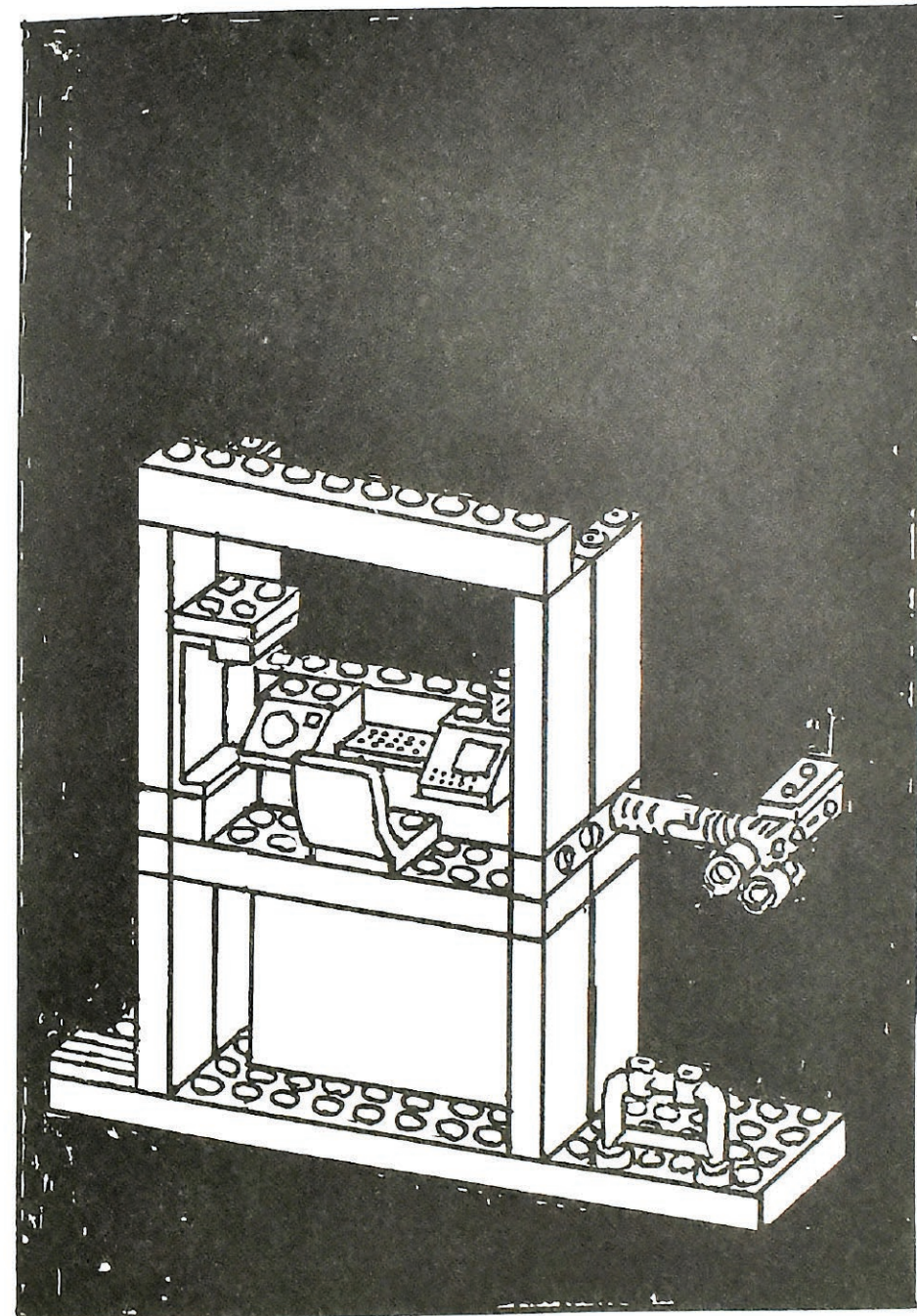
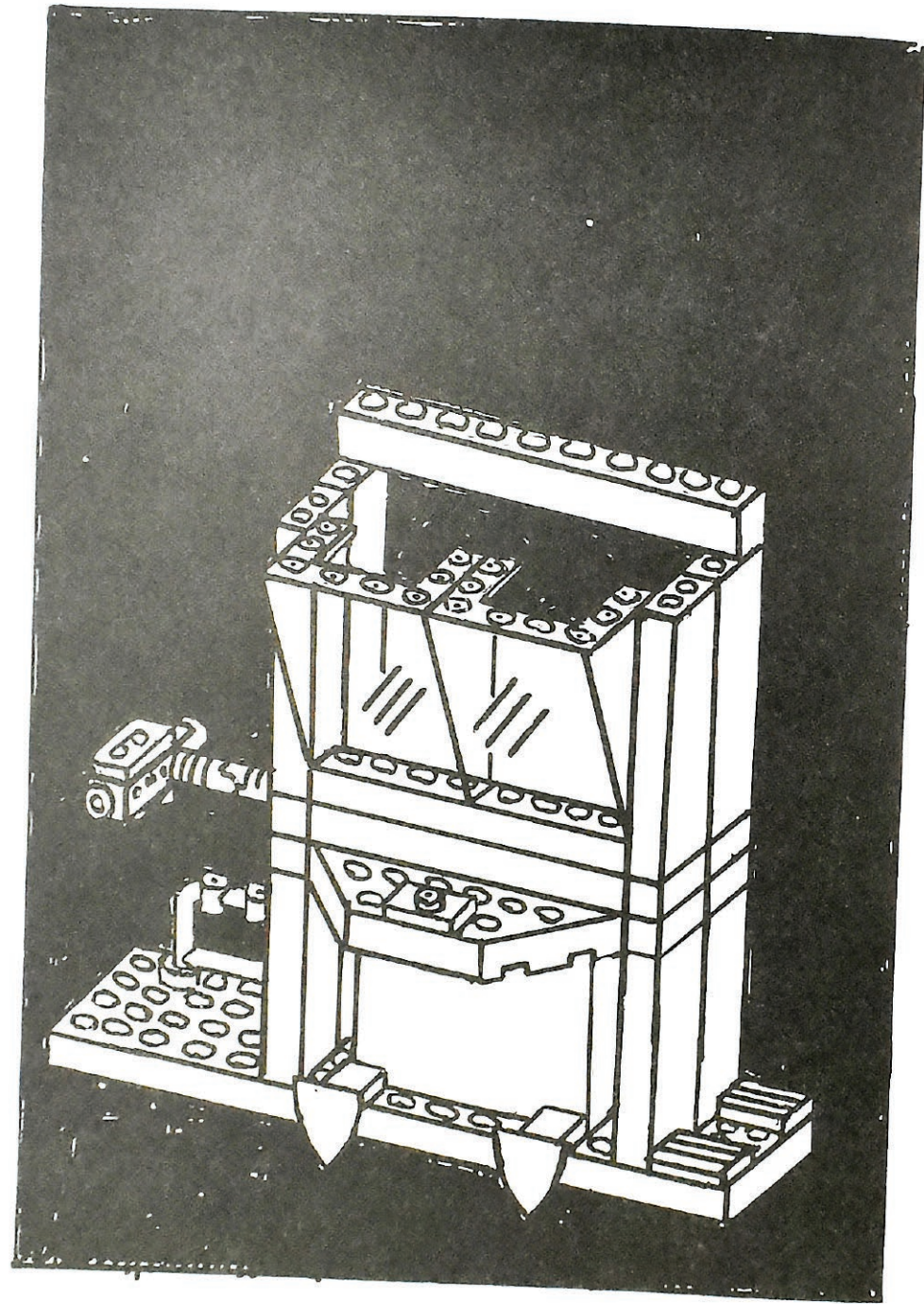
Joka sekunti maailman pöly lisääntyy.

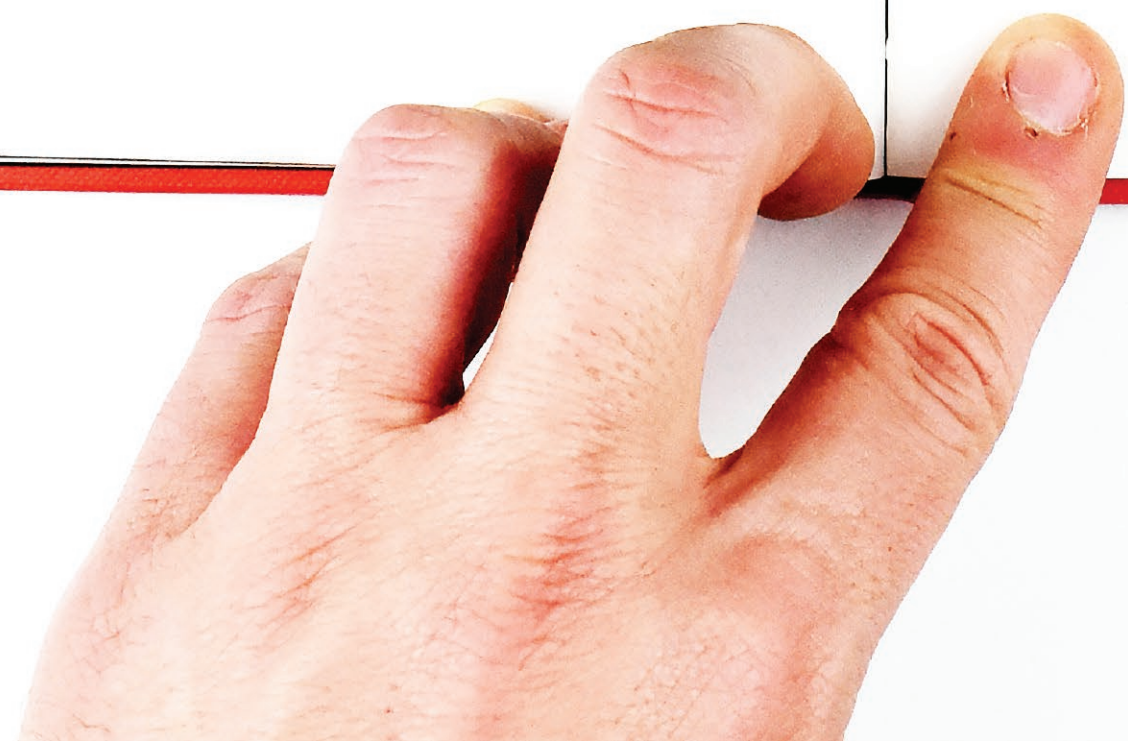
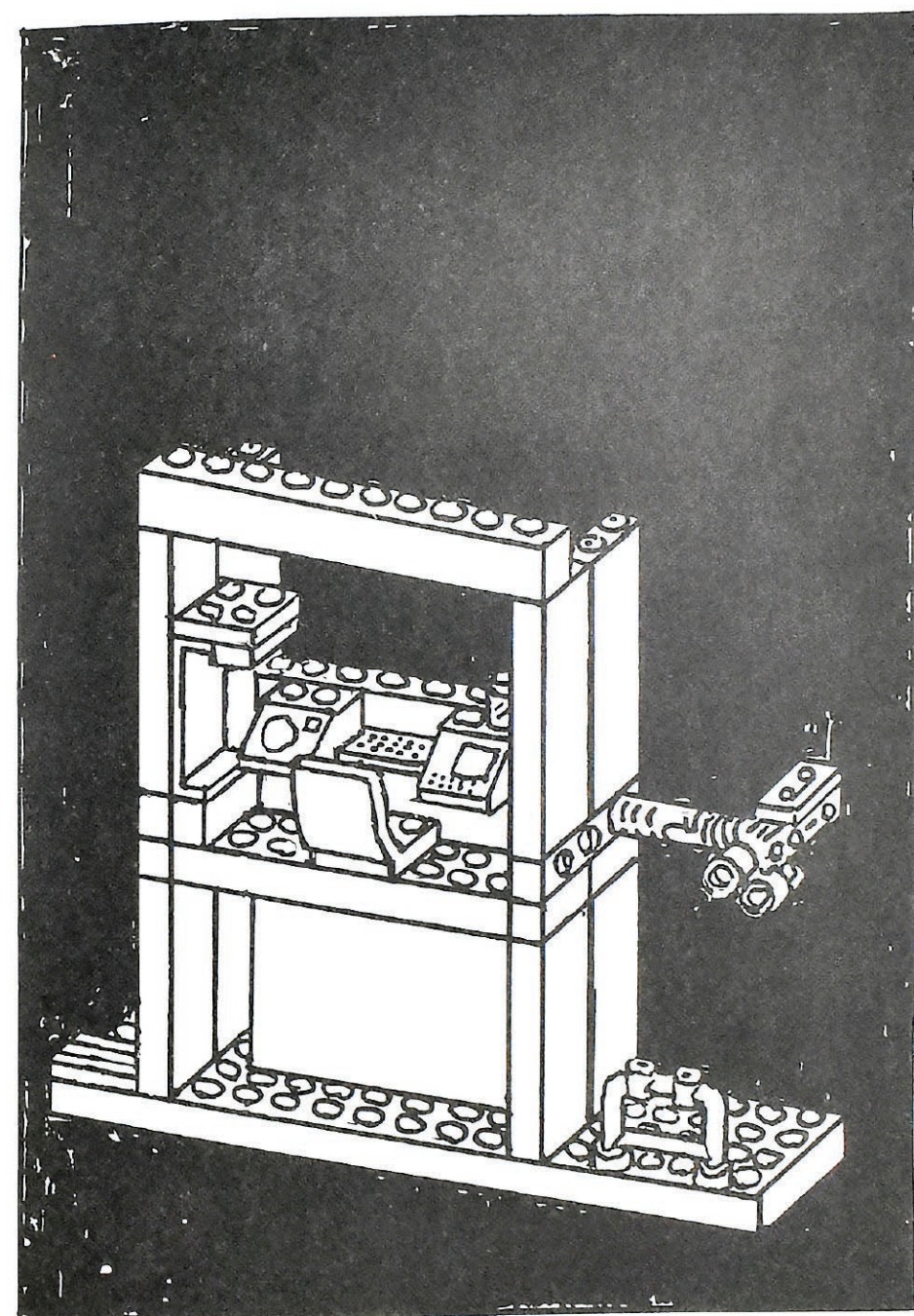
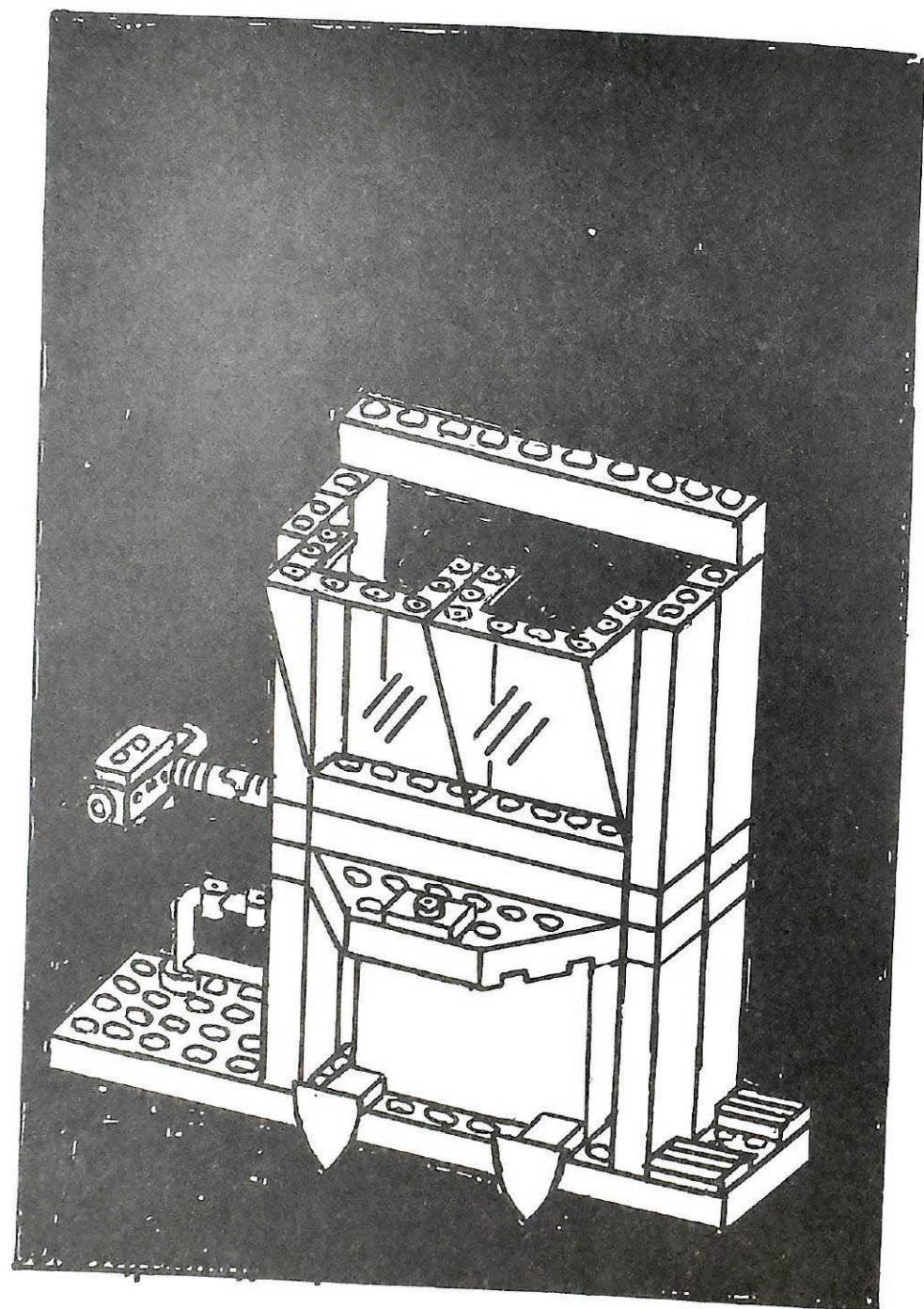
Kaivan kaapista imurin, joka imee legoja, unilääkkeitä ja d-vitamiinipillereitä.

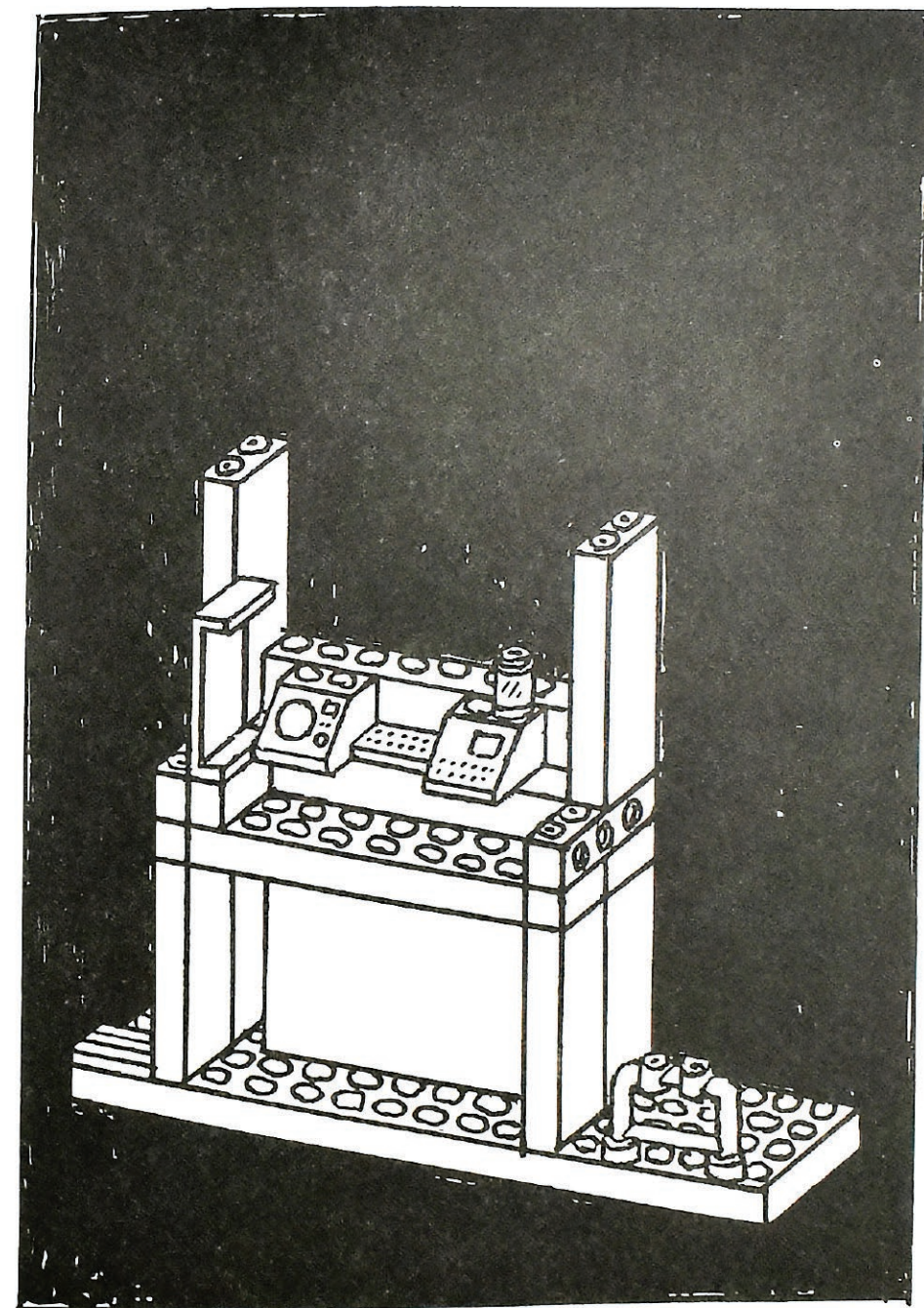
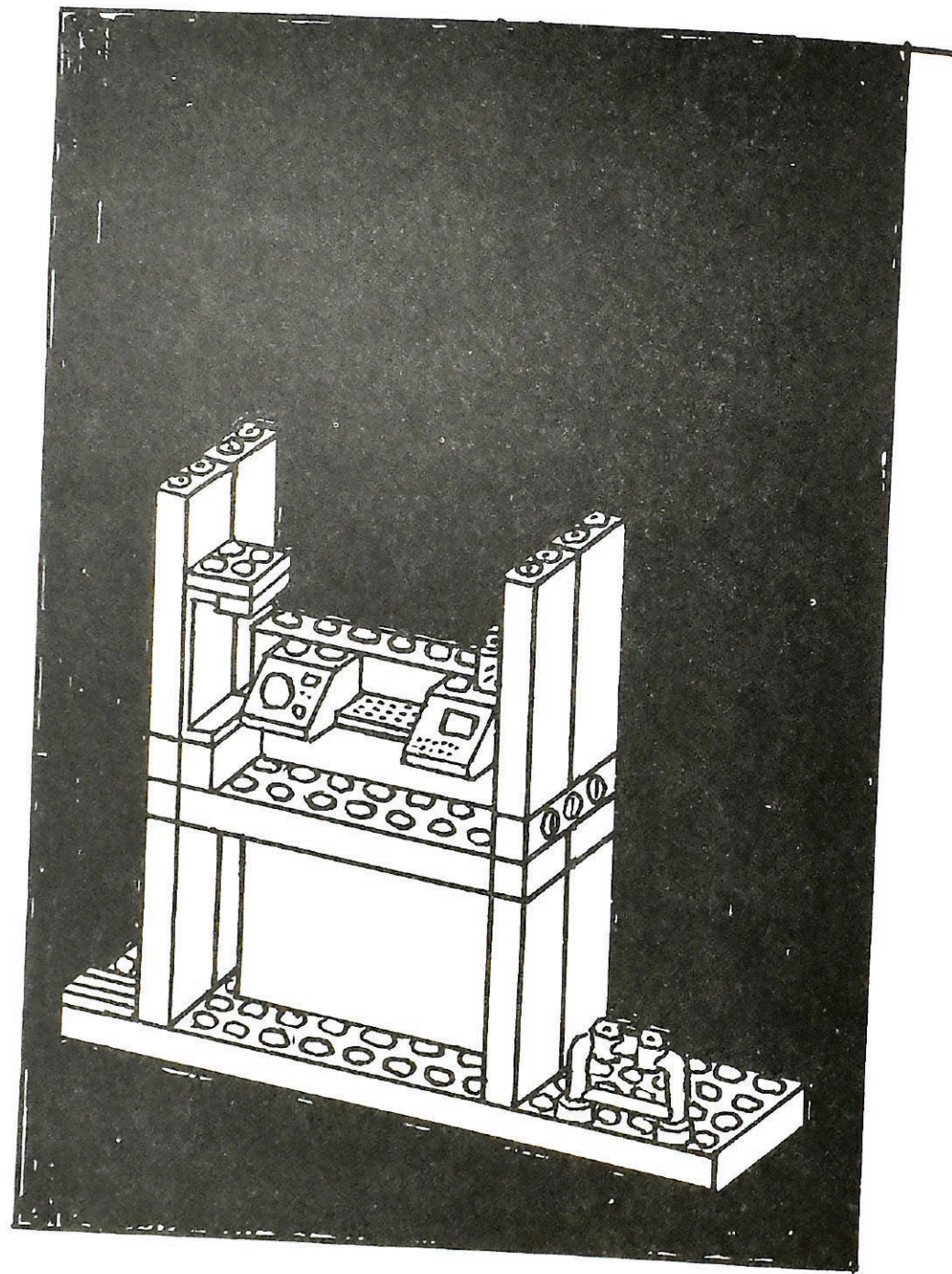
Ne suojasivat minua kerran kaikelta.

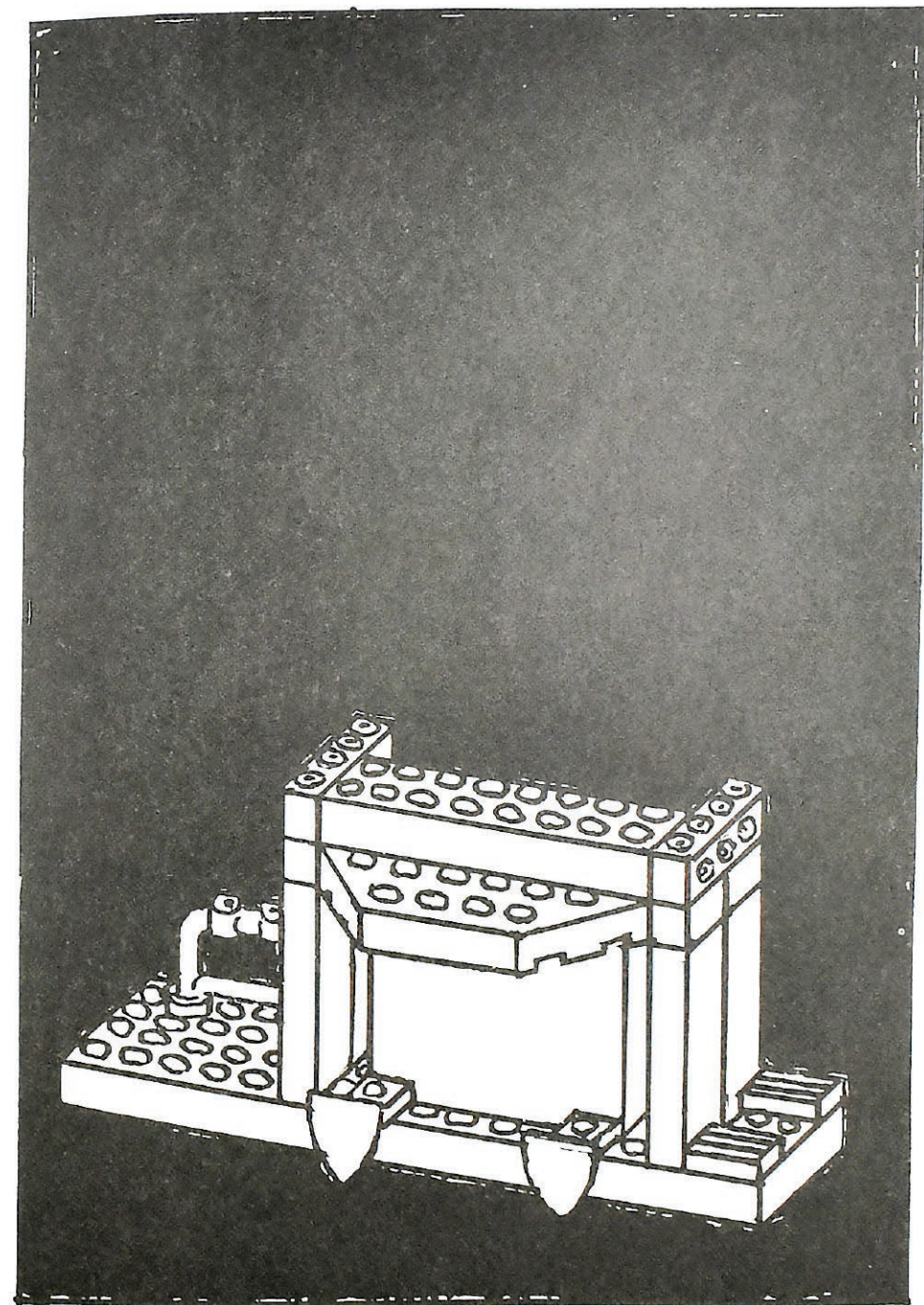
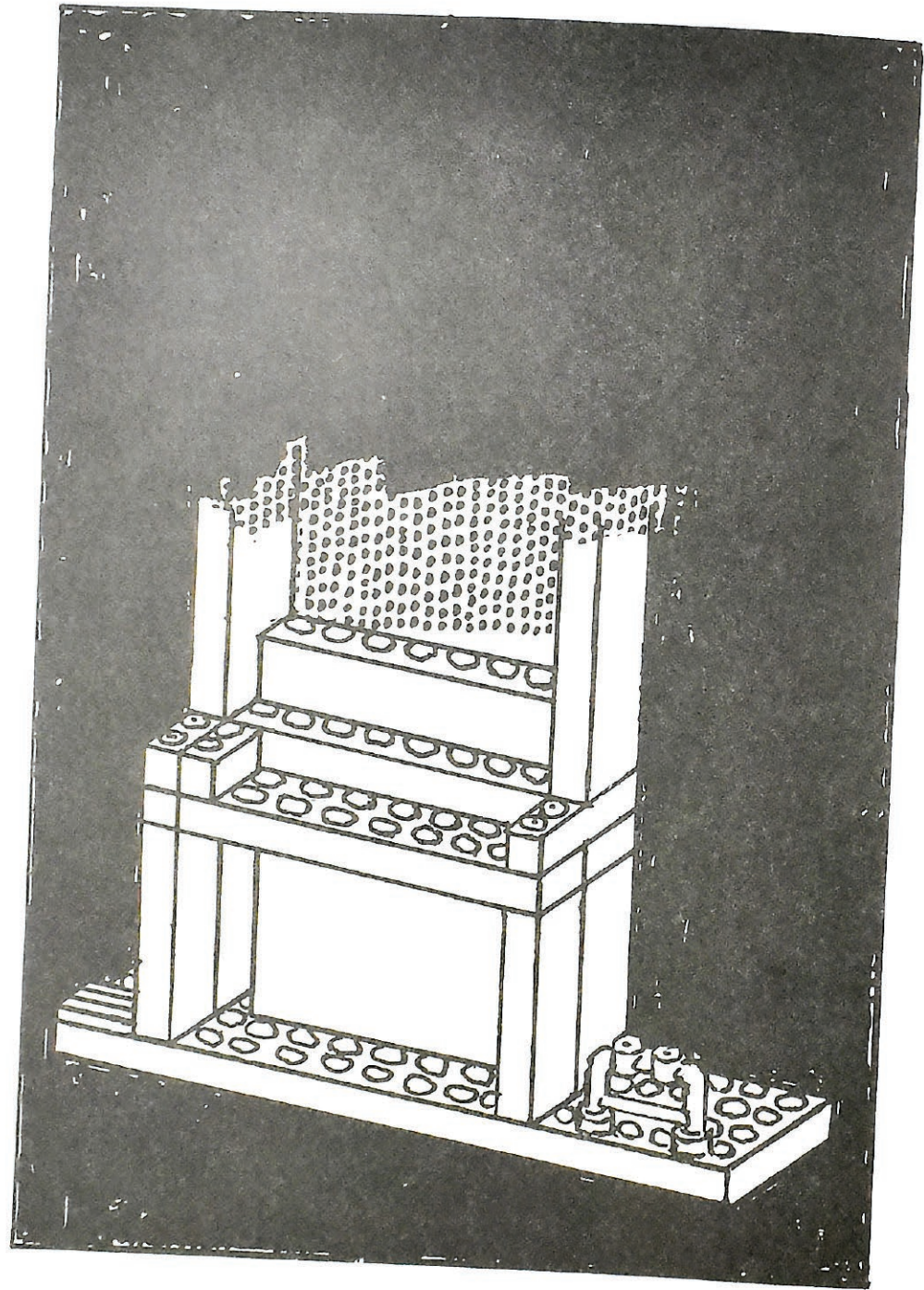

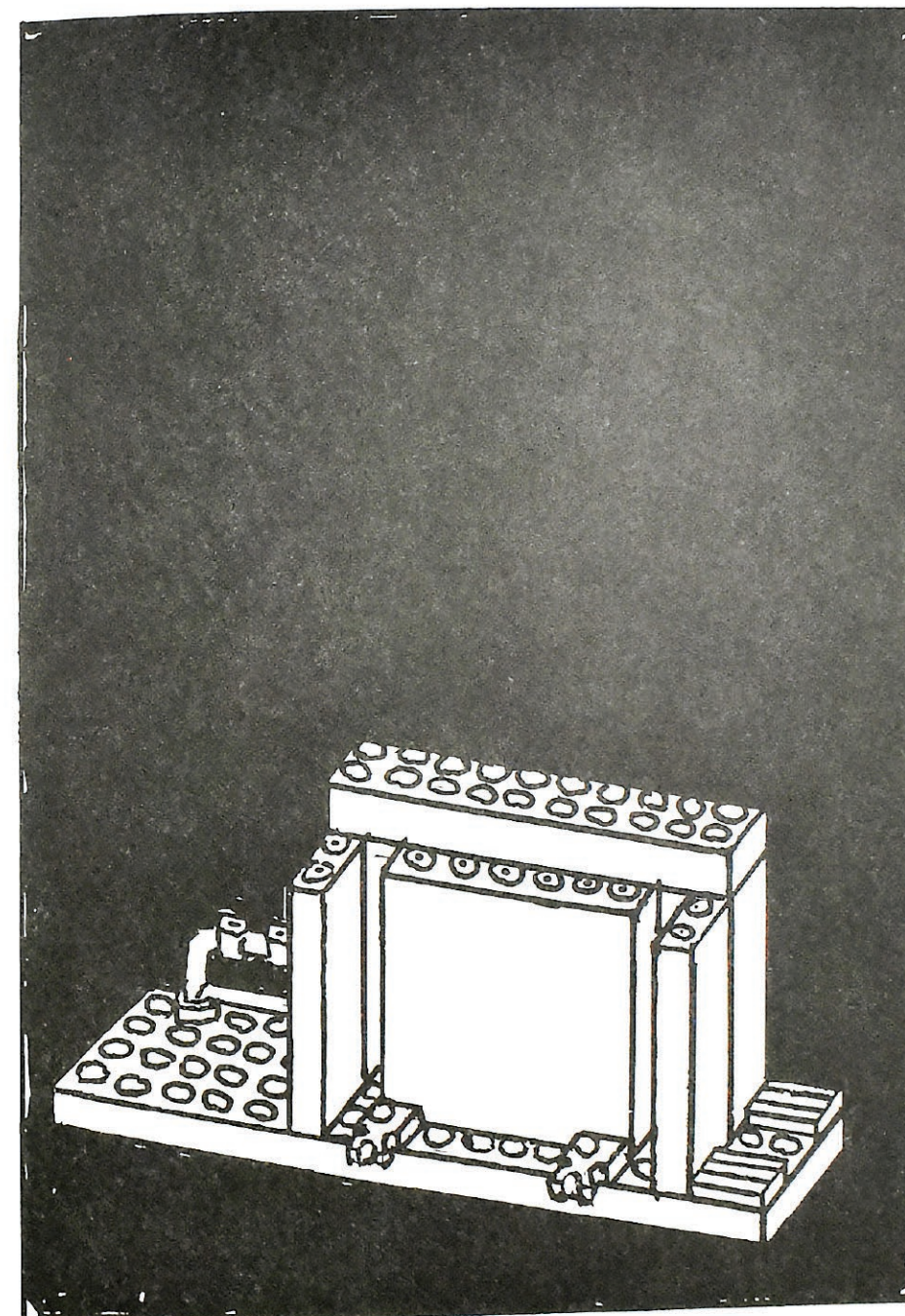
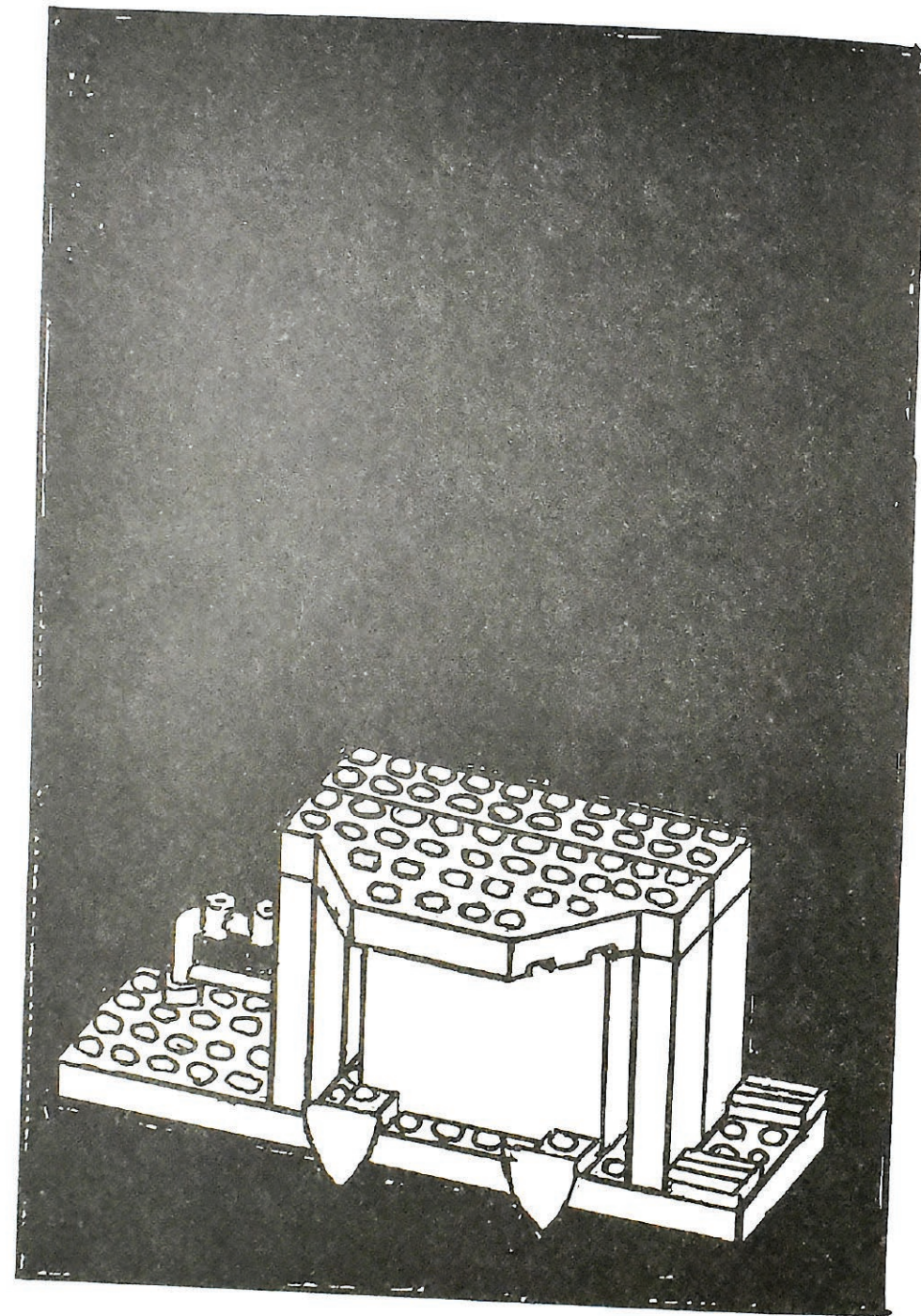

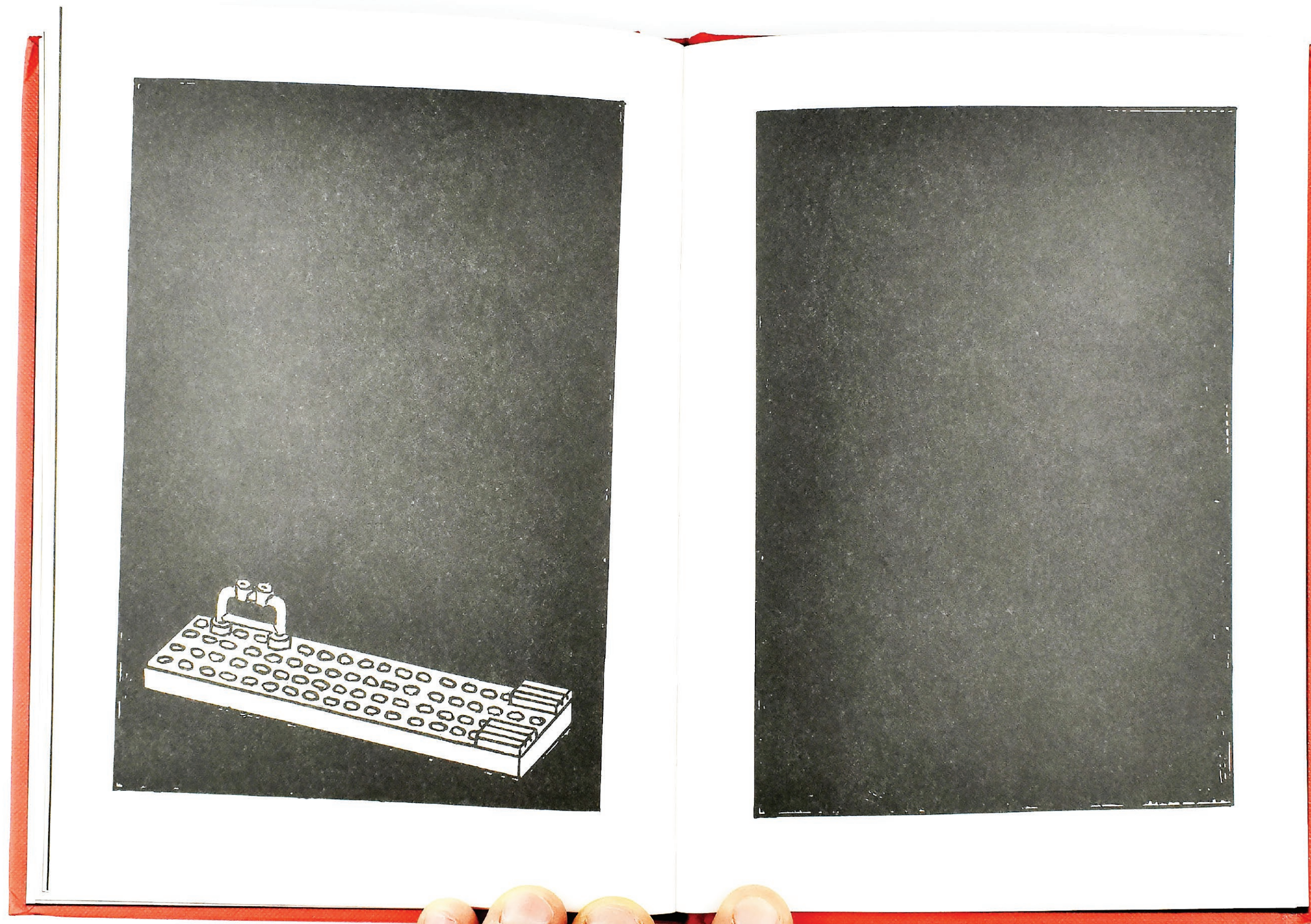

Tytär palaa luokseni.

Hän on luukas, vieras ja kopea.

Hän haluaa katsoa elokuvia.

Kuka käärisi tyttären vilttiin ja toisi syliini?

Kuka sammuttaisi television?

Kuka siistisi sohvavilttiin ilmaantuneet nypyt partaterällä?

Kuinka tyttärenti ihosta tulisi kuiva ja lämmin, kuinka tytär kiipeäisi syliini, eikä karkaisi?

Henri-eno veti vasikan lehmästä ja puhkaisi paljaalla kädellä kalvot. Vasikka sätki navetan heinillä ja yritti nousta seisomaan honteloille jaloilleen, turhaan. Lehmä nuoli karhealla kielellään vasikan karvaa. Vasikan veri alkoi kiertää.

Vasikka yritti uudelleen. Se kompuroi ja pääsi neljälle jalalle, se vapisi mutta pysyi pystyssä.

Juokse vasikka, ravaa rannalla, juokse laskuveden kovettamalla hiekalla lätköiden seassa!

Aja purjeautolla kypäräpäinen tytär!

Syö sämpylää rekkakuski, ajokopin takaseinällä Elvis is king -juliste, syö kuski nyt, sillä huomenna ei ole enää töitä, kuljetusyritys vähentää, huomenna ei enää istuta laivan driver's clubilla eikä odoteta että tulli tutkii pressujen alta onko rekkaan livahtanut meidän puoleltamme pakolaisia.

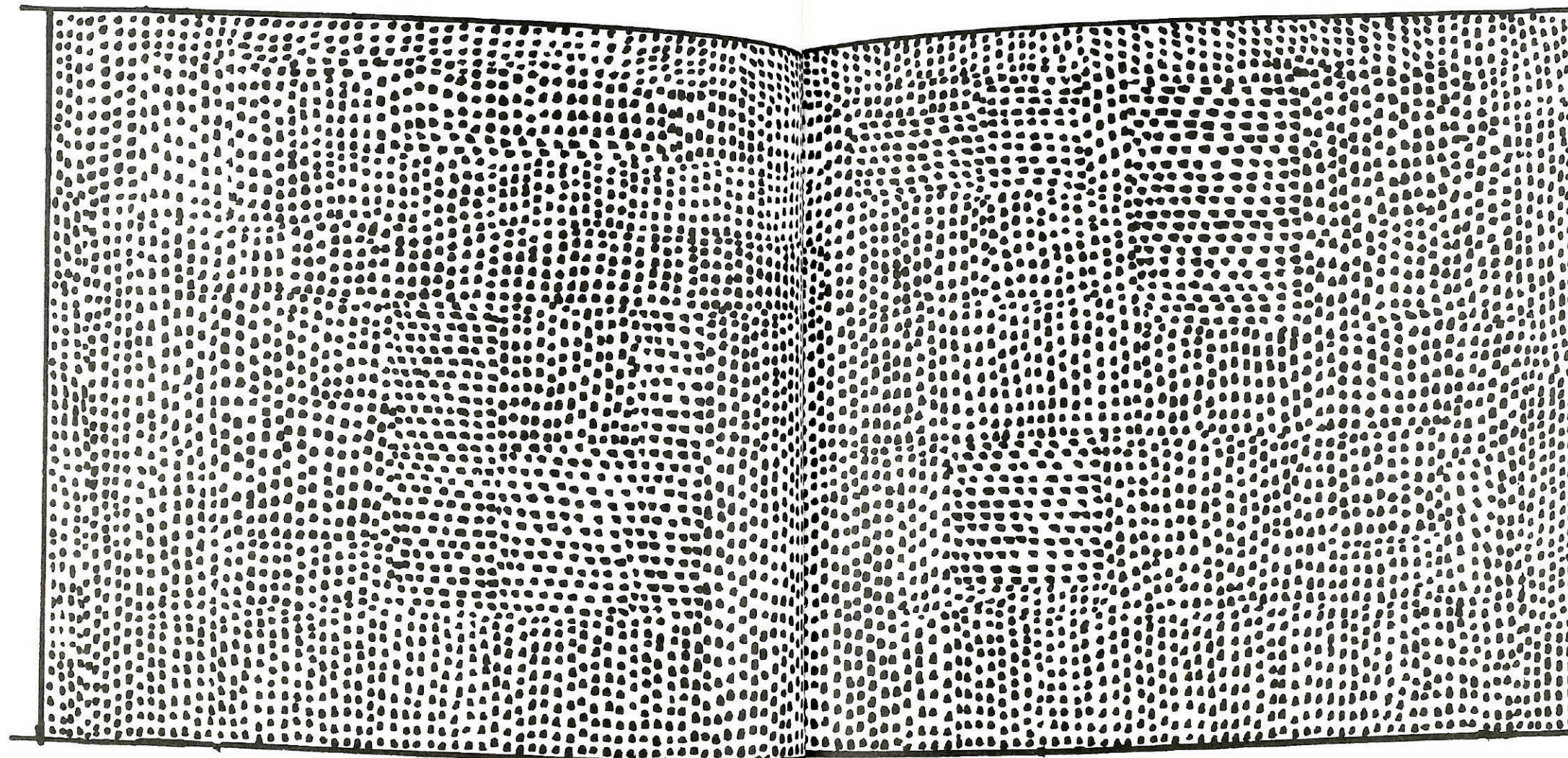
Pääsen sutimatta irti.

Minun amerikanrautani kulkee ranskalaista moottoritietä pitkin kohti Saksan rannikkoa.

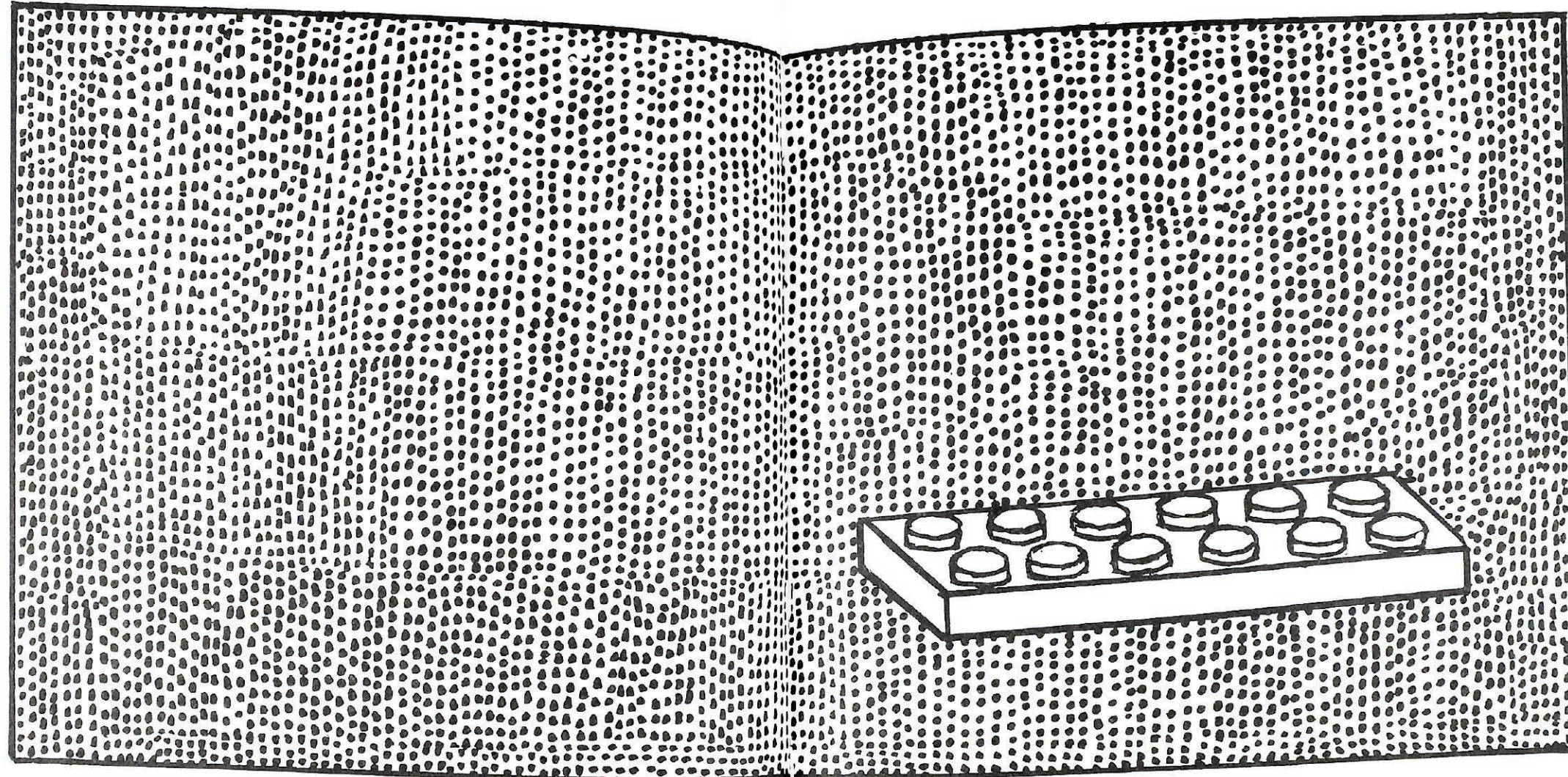
Olen varastoinut vaihdekepin viereen saksanpähkinöitä. Aivojen kaltaiset pähkinät voi liittää yhteen, niistä voi rakentaa talon ja auton ja sillan ja rajanylityksen vartiotornin.

Ompelijattaret valmistavat säkkikankaasta nukkeja, joilla on litteä pää, ohuet
käden ja lyhyet jalat.

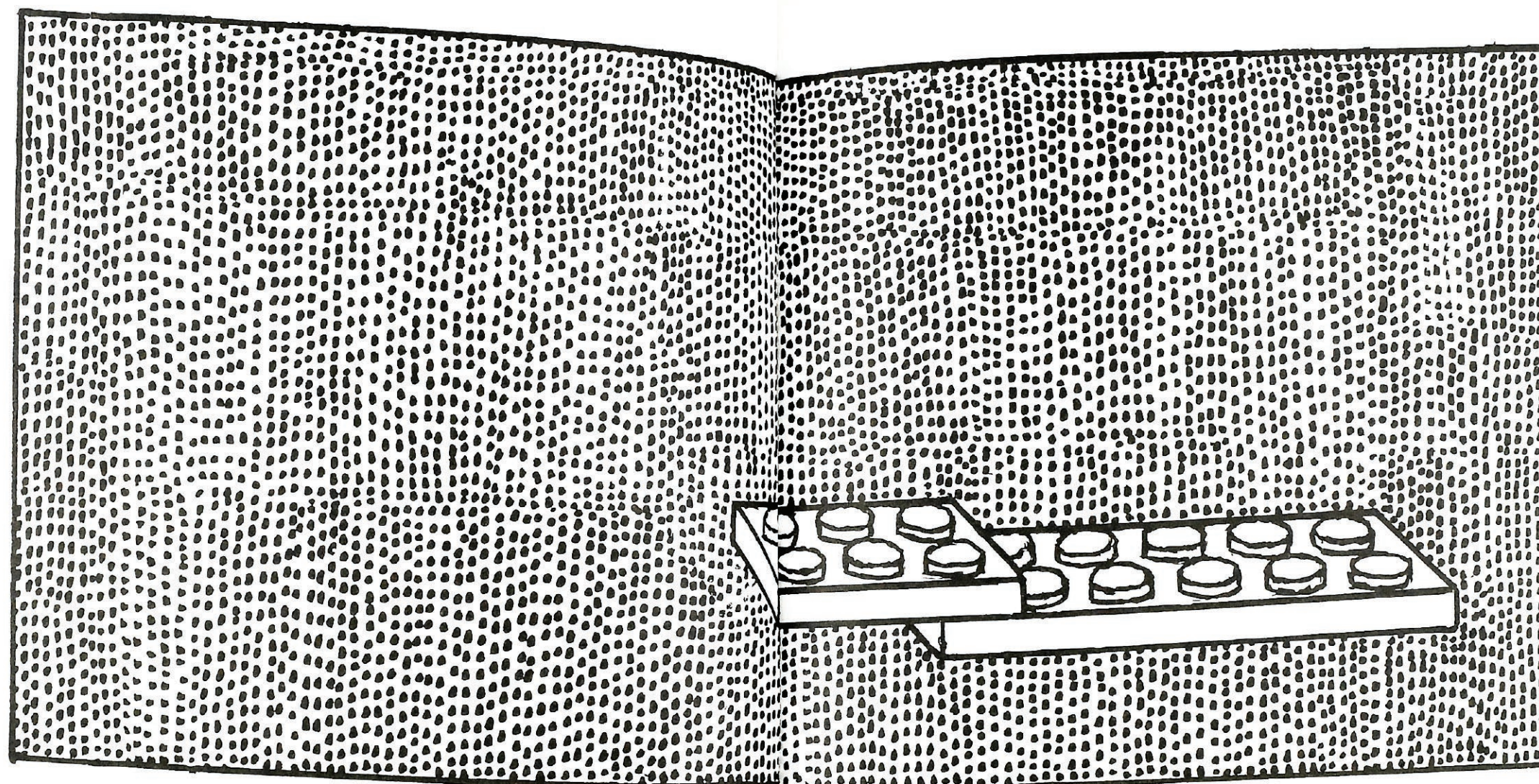
Ei sukuelimiä eikä silmiä.

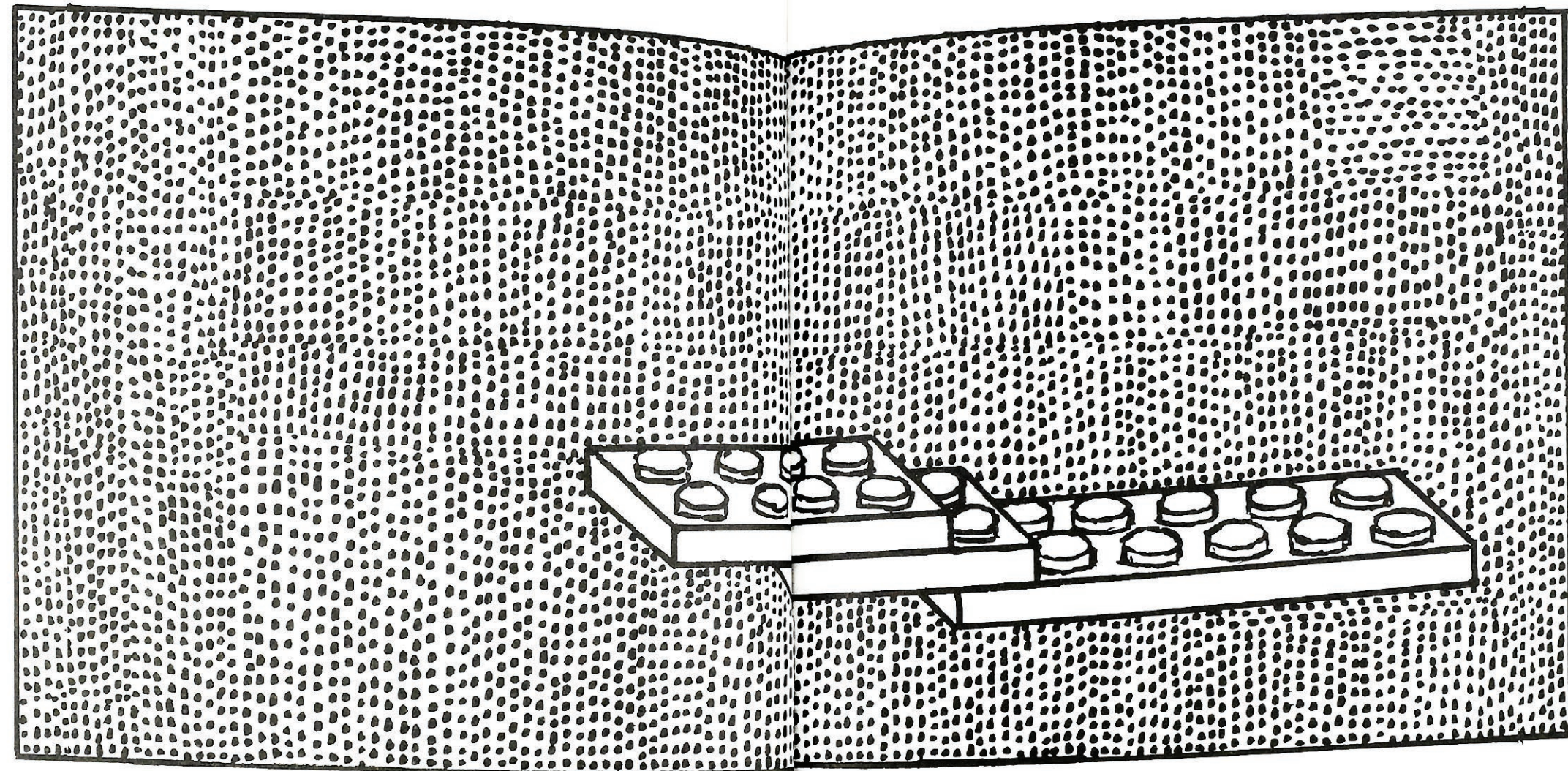
Englantilaiset ompelijattaret tikkaavat laatikoittain nukkeja, jotka sodanjohto
ristii Rupertiksi.

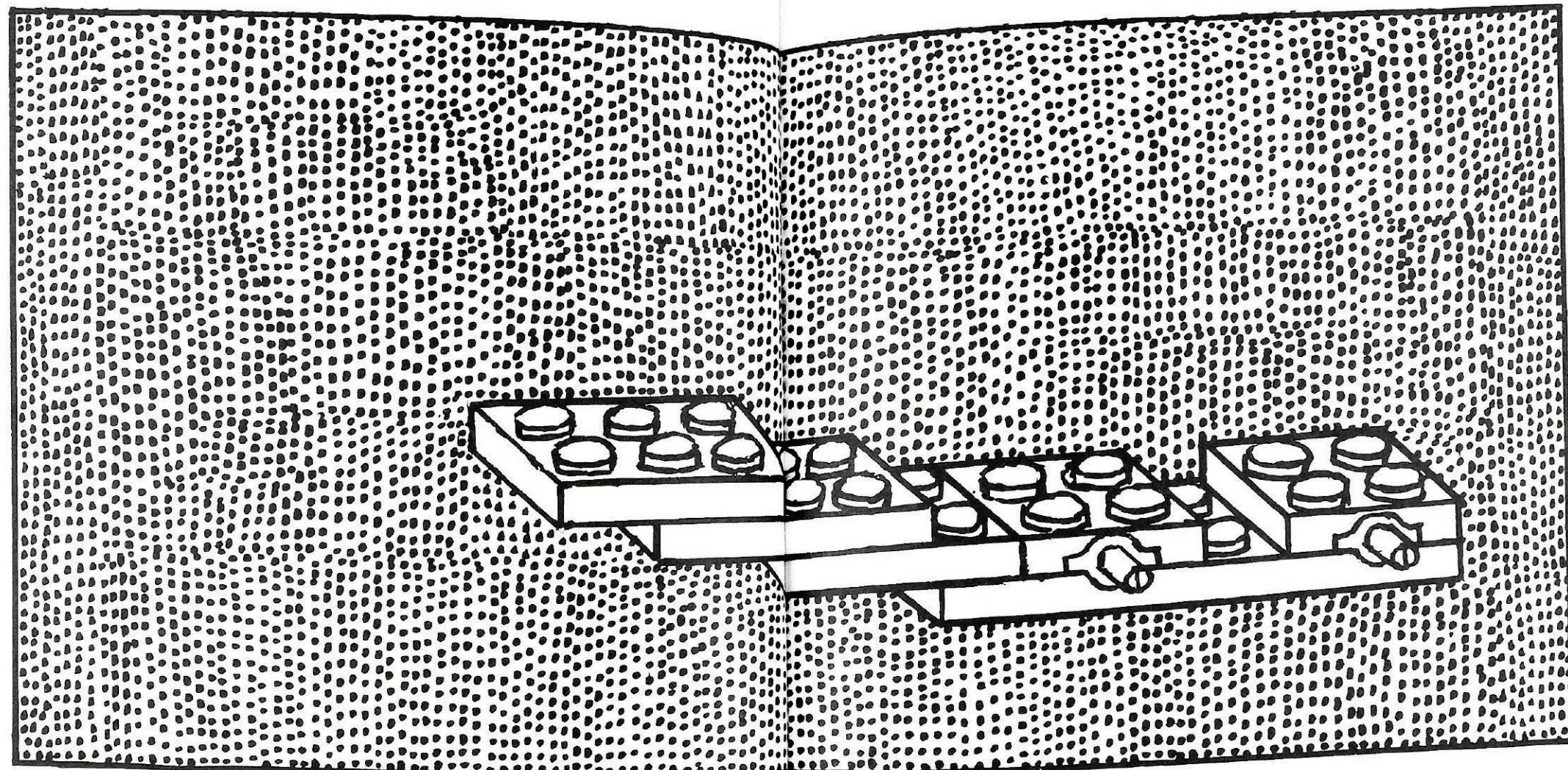
Rupert täytetään hiekalla, oljilla, räiteillä ja räjähteillä.

Selässä Rupertilla on valkoinen laskuvarjo.

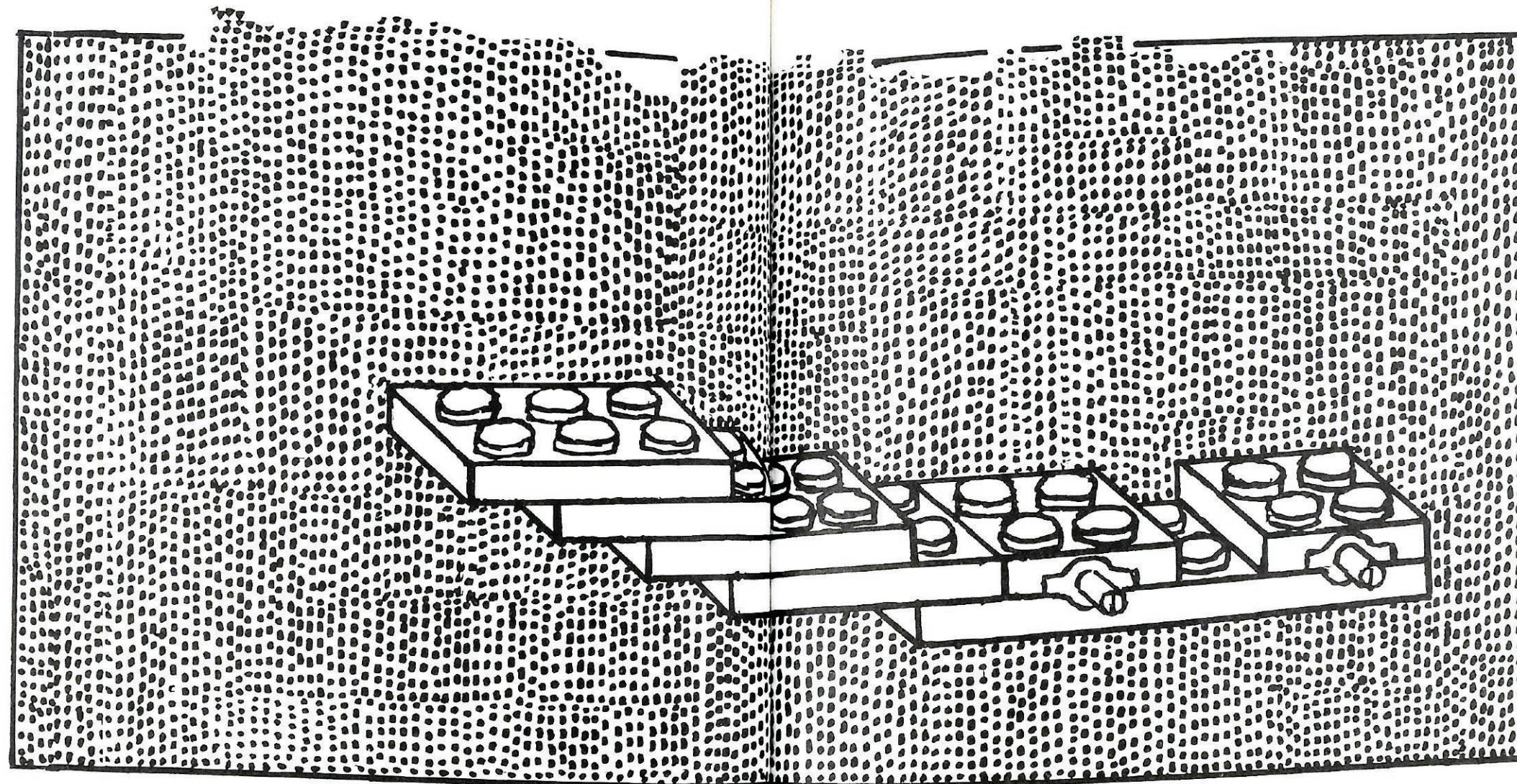

Sotilaat odottavat ompelimon ulkopuolella, sillä he haluavat nuket niin nopeasti kuin mahdollista.

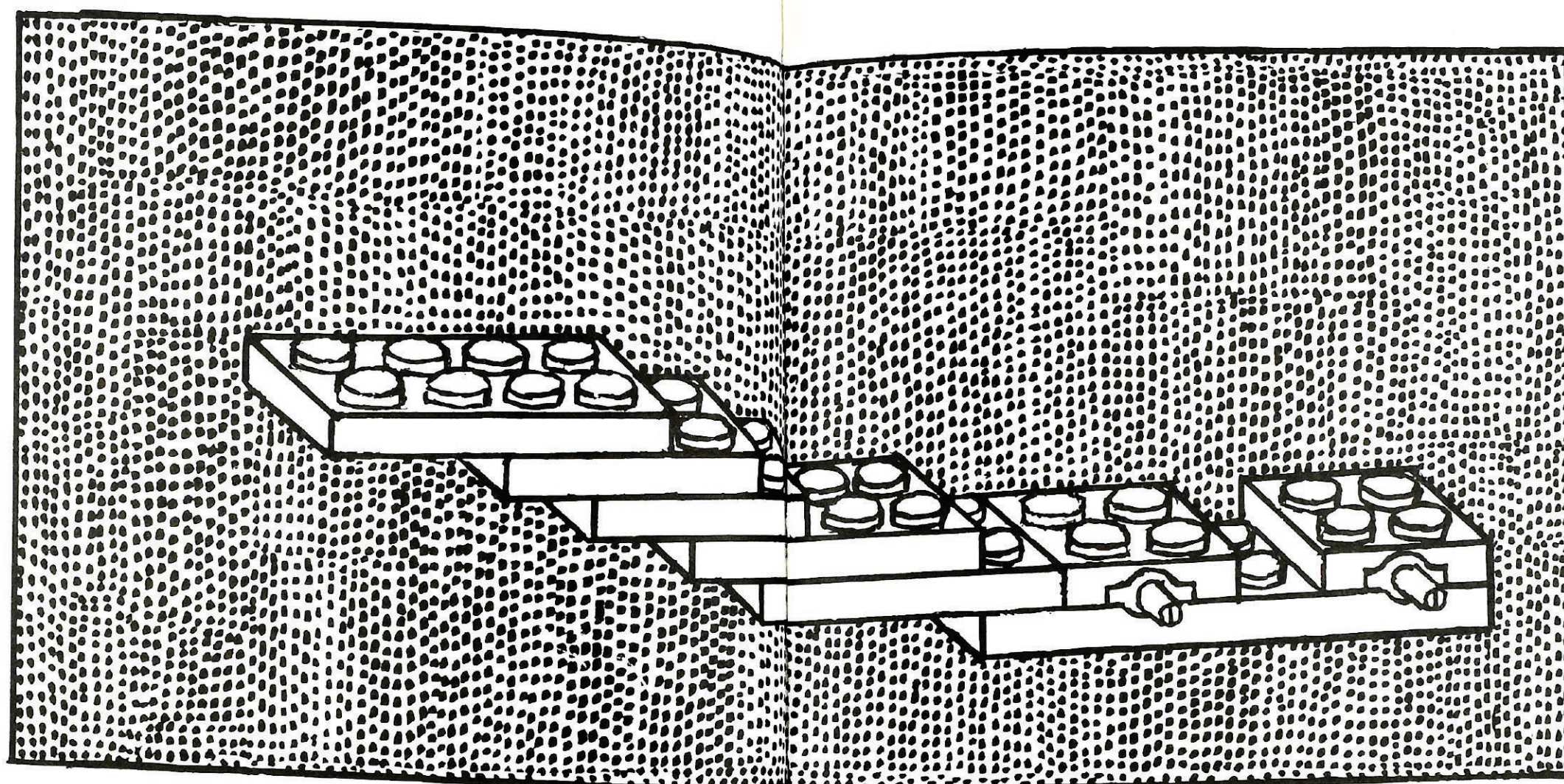

Kun nuket valmistuvat, ompelijat lähtevät koteihinsa keittämään vasikan
vatsanahasta makeisaa keittoa.

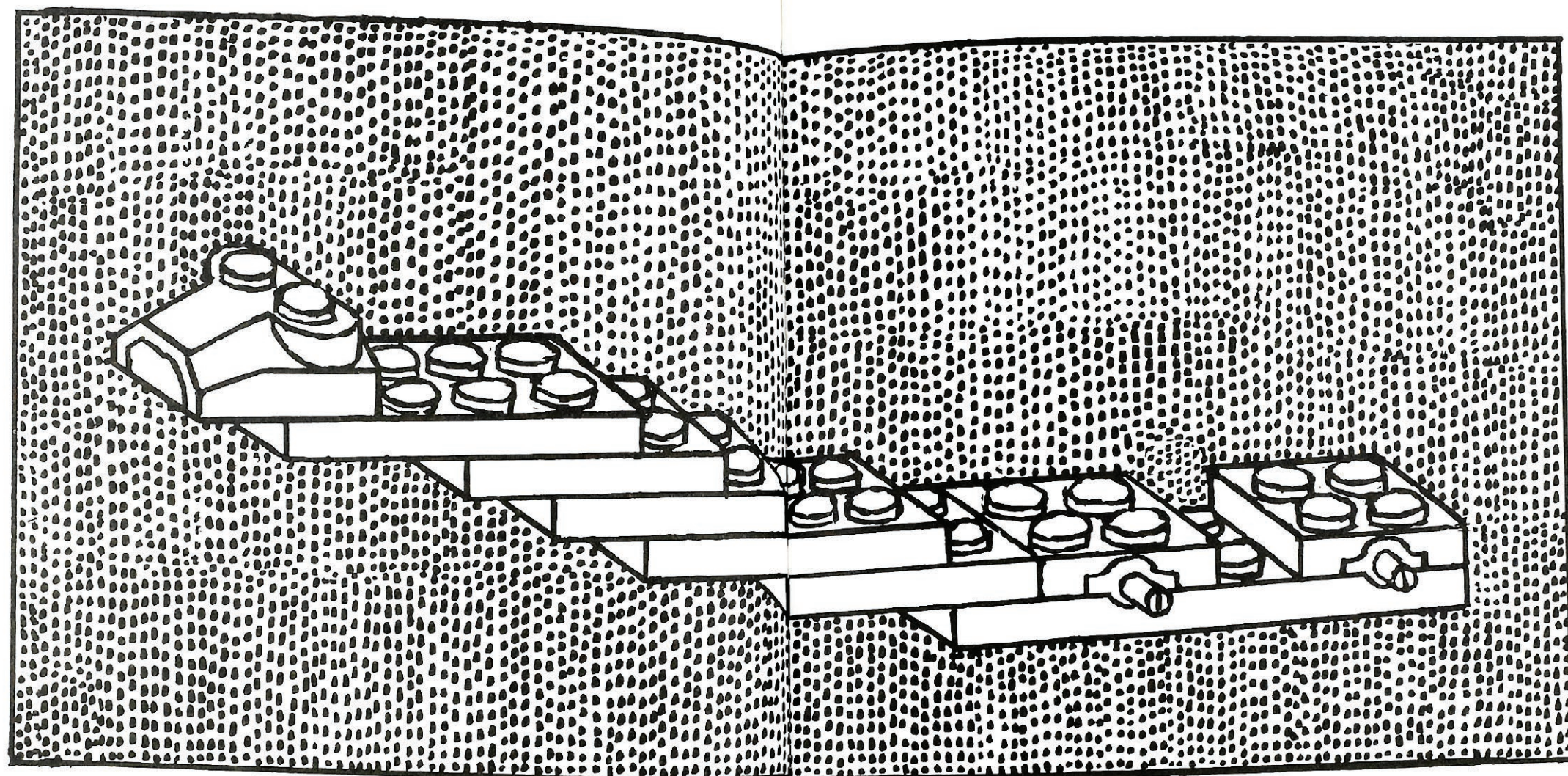

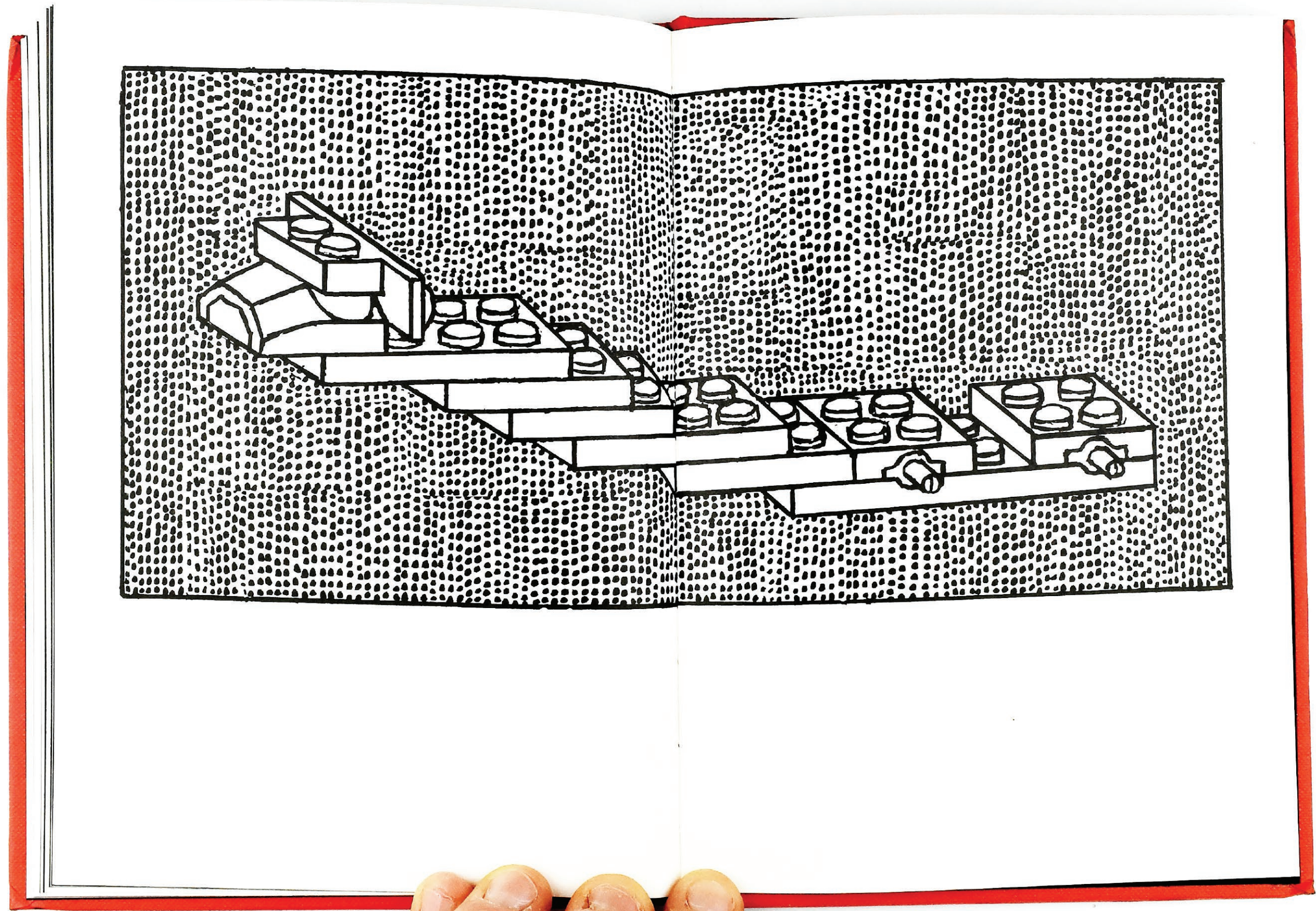
Sotilasompelijoiden päällikkö piilottaa yhden Rupertin vintilleen.

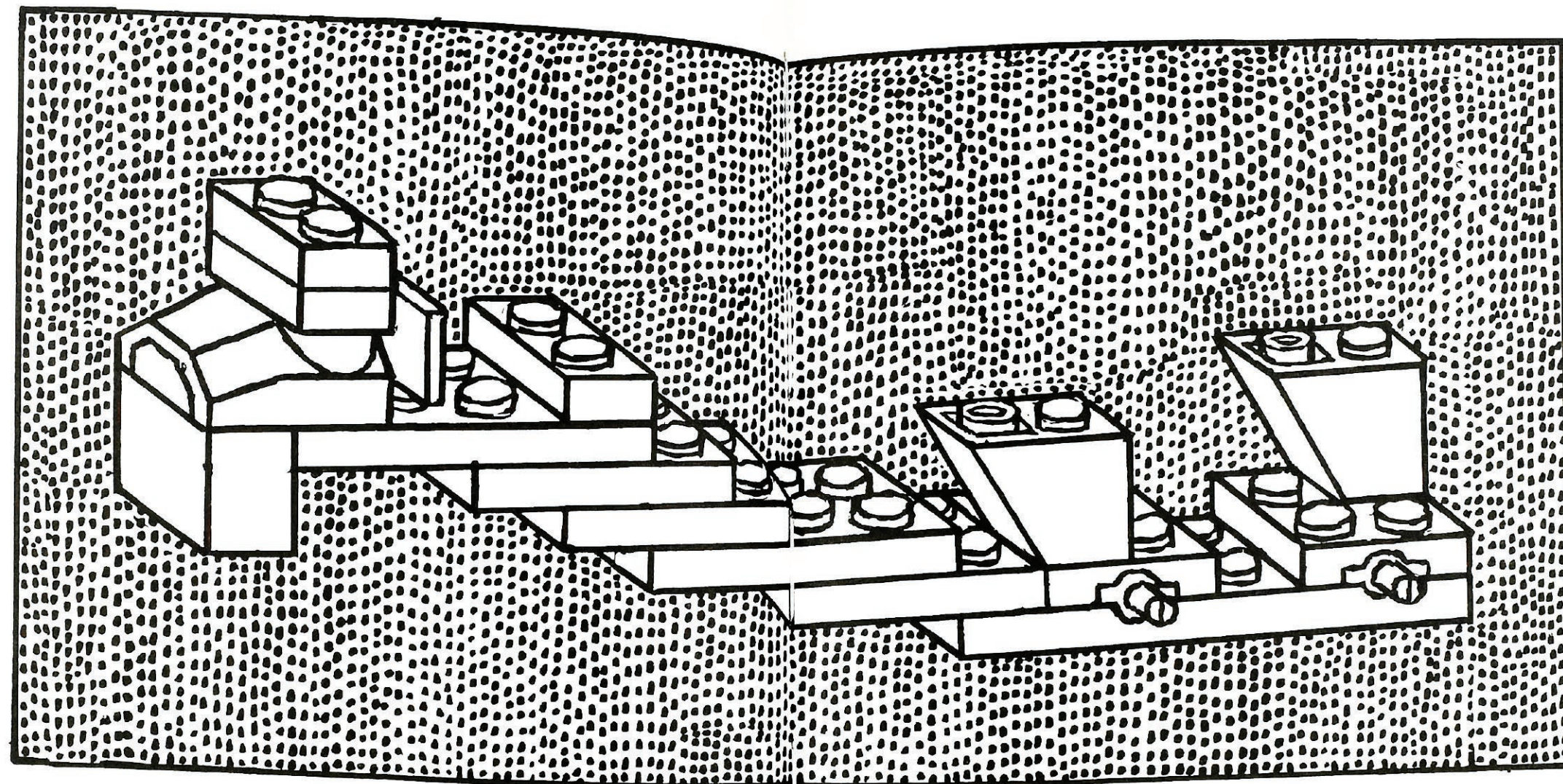

Sotilaat vievät Rupertit lentokoneisiin, pudottavat ne ilmasta ja soittavat kaiuttimesta taistelun rätinää.

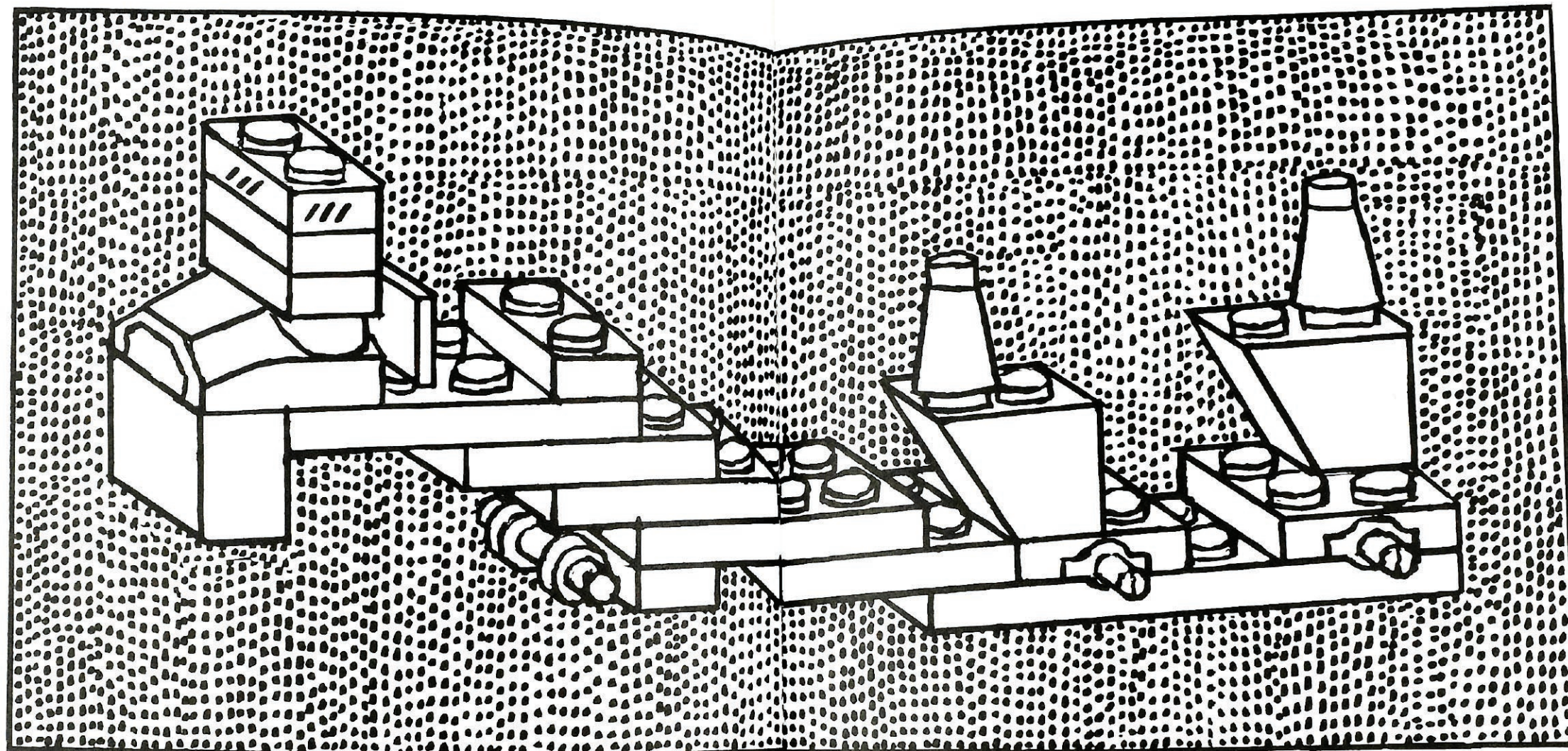

Rupertit räjähtävät ja jättävät liekin jälkeensä, eivätkä saksalaiset ymmärrä, että oikea taistelu käydään lounaassa monta sataa kilometriä kauempana.

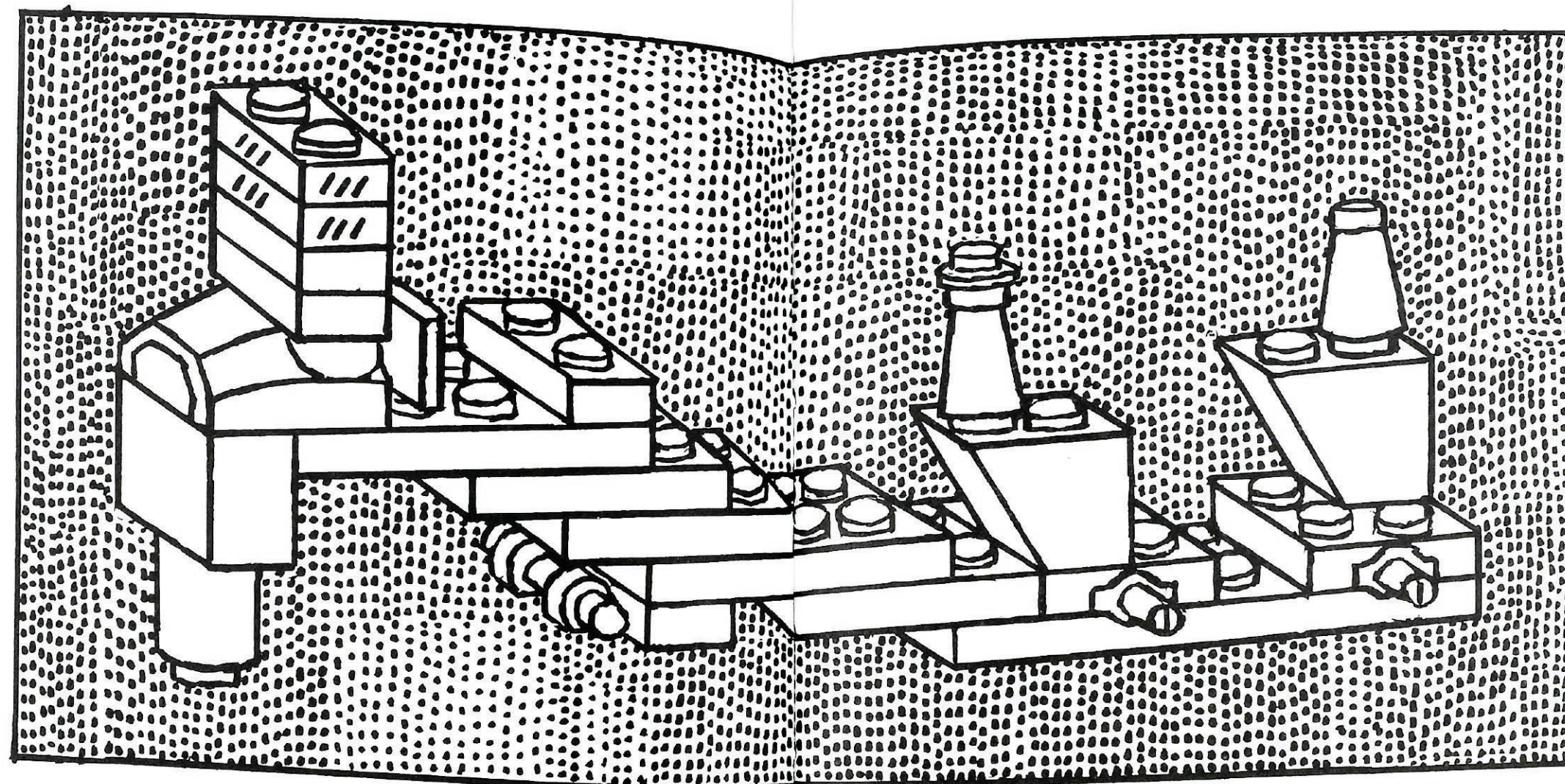

Kuusikymmentäviisi vuotta myöhemmin vintille piilotettu nukke myydään
lontoolaisessa huutokaupassa.

Rupert on erinomaisessa kunnossa.

Hinta kohoaa tuhanteen puntaan.

Elokuvasa Rupert oli kumia, sen sijaan vihollisen hämästytyköt olivat pahvia
sekä oikeassa elämässä että elokuvassa.

